

سُورَةُ تَبَارَكَ

بِسْمِ به ناوی الله خودا الرَّحْمَنُ ئهوپه‌ری به به‌زه‌یی و میهره‌بان الرَّحِيمُ ئهوپه‌ری به‌خشنده
تَبَارَكَ گه‌وره‌یی و پیرۆزی بۆ الَّذِي ئه‌وه‌ی بِيَدِهِ (هه‌ر) به‌ده‌ست ئه‌وه الْمَلِكُ هه‌رچی ده‌سه‌لات و مولکه
وَهُوَ و هه‌ر ئه‌و عَلَيَّ به‌سه‌ر كُلِّ هه‌موو شَيْءٍ شتیک قَدِيرٌ ته‌واو تواناداره (١) الَّذِي ئه‌وه‌ی خَلَقَ -
المَوْتَ مردن وَالْحَيَاةَ و ژیا‌نی -به‌دییه‌یناوه لِيَلْبُوَكُمْ هه‌تا تاقتیان بکاته‌وه اَيُّكُمْ کامه‌تان اَحْسَنُ چاک‌تره
عَمَلًا له‌ کردار وَهُوَ الْعَزِيزُ و هه‌ر ئه‌وه زالی بالاده‌ست ی الْغَفُورُ ئه‌وپه‌ری لی‌بوره‌ده (٢) الَّذِي ئه‌وه‌ی
خَلَقَ - سَبْعَ جهوت سَمَآوَاتٍ ئاسمانان ی -به‌دییه‌یناوه طِبَاقًا له‌سه‌یه‌که‌وه مَا نَا تَرَى بَيْنِي فِي له‌ خَلَقِ
به‌دییه‌یناوی الرَّحْمَنِ خودای میهره‌بان مِنْ هِیچ تَفَآوُتٍ ناریکی و لاسه‌نگیه‌ک فَارْجِعْ جَا - الْبَصَرَ چاو -
بگێره) هَلْ ئَايَا تَرَى ده‌بینی مِنْ هِیچ فُطُورٍ که‌لێن و ناله‌باریه‌ک؟ (٣) ثُمَّ دِيسَان اَرْجِعْ - الْبَصَرَ چاو -
بگێره) كَرَّتَيْنِ دووباره يَنْقَلِبُ هه‌نده‌گه‌رێته‌وه اِلَيْكَ بۆ لات الْبَصَرَ بینایی خَاسِئًا به‌ کزۆلی وَهُوَ و هه‌ر
ئه‌ویش حَسِيرٌ ماندوو و شه‌که‌تیکه (٤) وَلَقَدْ و بی‌گومان زَيْنَا رازاندوو مانه‌ته‌وه السَّمَاءُ ئه‌و ئاسمانی
الدُّنْيَا دونیا به‌چه‌ندین چرای پرشن‌گدار (پۆژ و ئه‌ستێره‌کان) وَجَعَلْنَاهَا و کردومان به‌ رُجُومًا
چه‌ندین هاوێژه‌ر و ره‌جم‌کار لِلشَّيَاطِينِ بۆ شه‌یتانه‌کان وَاعْتَدْنَا و ئاماده‌مان کردوه لَّهُمْ بۆیان عَذَابَ
عه‌زایی السَّعِيرِ ئه‌و ئاگره‌ی توند جۆش‌دراوه (٥) وَلِلَّذِينَ و بۆ ئه‌وانه‌ی كَفَرُوا کوفریان کردوه بِرَبِّهِمْ به‌
په‌روه‌ردگاریان عَذَابٌ ئه‌شکه‌نجه‌ و و عه‌زایی جَهَنَّمَ دۆزه‌خ وَبِئْسَ و خراپترین الْمَصِيرُ چاره‌نووس و
سه‌ره‌ئه‌نجام (٦) اِذَا كَاتَيْكَ اَلْقُوا فَرِيْدْرَانه فِیْهَا ناوی سَمِعُوا - لَهَا بۆی (-ده‌بیستن) شَهِيقًا ده‌نگی
هه‌ناسه‌دانی ناره‌حه‌تی (دۆزه‌خ) وَهِيَ له‌وحاله‌ی (دۆزه‌خه) تَفُورٌ ده‌کوئی له‌وپه‌ری کوڵان (٧) تَكَادُ
خه‌ریکه تَمِيزٌ پارچه‌پارچه ده‌بی مِنْ الْغَيْظِ له‌ رق و زۆر توپه‌ی یان كَلَمًا هه‌ر جاری (ده‌سته‌و کۆمه‌لێک)
اَلْقِي فَرِيْدرا فِیْهَا ناوی فَوْجٌ کۆمه‌ل و ده‌سته‌یه‌ک سَأَلَهُمْ - خَزَنَتَهَا ده‌رگه‌وانانی دۆزه‌خ (-پرسیاریان
لیده‌که‌ن) اَلَمْ يَأْتِكُمْ ئه‌ی بۆتان نه‌هات نَذِيرٌ ترسینه‌ریک (له‌و عه‌زابه) (٨) قَالُوا وتیان بَلَى به‌لّی قَدْ

بېگومان جَاءَنَا بۆمان هات نَذِيرُ ترسینه رېک فَكَذَّبْنَا جا به درۆمان دانا وَقُلْنَا وگوتمان مَا نَزَلَ - اللَّهُ
 خودا مِنْ شَيْءٍ هېچ شتېک ی (-نه ناردوته خواره وه) إِنْ أَنْتُمْ تُبْهِنُونَ - إِلَّا جِئْتُمْ فِي لَهْناو ضَلَالٍ
 گومراییه کی کَبِيرٍ گه وره (-له هېچ دانین) (۹) وَقَالُوا وگوتیان لَوْ (خو) ئه گهر کُنَّا نَسْمَعُ بمان بیستبا أَوْ
 یان نَعْقِلُ تیگه یشتباین و هوښمان کردبا مَا کُنَّا - فِي له أَصْحَابِ یارانِ السَّعِيرِ ئاگری زور جوښدراوی
 (دوزه خ) (-نه ده بوین) (۱۰) فَاعْتَرَفُوا ئه وسه دانیان پیښنا بِذُنُوبِهِمْ به تاوانه کانیاں فَسُحْقًا جا دووری
 لِأَصْحَابِ بۆ یارانِ السَّعِيرِ دوزه خ (۱۱) إِنْ به راستی الَّذِينَ ئه وانه ی یُخْشَوْنَ گه لیک ده ترسن
 (وده ناسن) رَبَّهُمْ خودای په روه ردگاریان بِالْغَيْبِ له نادیاوی و غه یبه وه لَهُمْ بۆیان هه یه مَغْفِرَةً
 لِيُخْشَوْنِيک وَأَجْرُ وپاداشتیکی گه وره یه گه وره (۱۲) وَأَسْرِوا وپنهان بکهن قَوْلُكُمْ وته کانتان أَوْ
 یان أَجْهَرُوا به ده ریڅه ن إِنْهُ بېگومان ئه و عَلِيمٌ زور زانایه بِذَاتِ به ئی ناو الصُّدُورِ سینگه کانیش
 (۱۳) أَلَا يَعْلَمُ ئایا نازانی و ناناسی مَنْ ئه وه ی خَلَقَ خولقاندویه تی وَهُوَ له و حاله ی هه ر خوی اللَّطِيفُ
 له طیفی الْخَبِيرُ خه بیره (۱۴) هُوَ الَّذِي ئه و خوی جَعَلَ - لَكُمْ بۆتان الْأَرْضِ ئه وزه ویه ی ذُلُولًا زه لیل
 (-کردوه) (ئاسانکراوه بۆ زیان له سه ری) فَأَمْشُوا جا بگه رپن فِي له مَنَاجِبًا (به رزی و نشیو و ری و
 بانه کانی) وَكُلُوا و بخون مِنْ له رِزْقِهِ رزق و رۆزی (په روه ردیگار) وَإِلَيْهِ و هه ر لوی ئه و یشه النُّشُورُ
 بلاوه کردن (کاتیک زیندوو ده کرینه وه و له گوره کان دهرده چن و بلاوده بڼه وه) (۱۵) أَلَمْ تَرَ ئایا دُنْیَا بوون له
 مَنْ ئه وزاته ی فِي له السَّمَاءِ ئاسمانه اَنْ که یُخْسِفُ - بِكُمْ به ئیوه وه الْأَرْضِ زه وی (-پرووچوینی و
 نیغروی زه ویتان بکات) فَإِذَا جائه وکاته هِيَ ئه و (زه ویه ی) تَمُورُ زور به توندی پاده هه ژئ (۱۶) أَمْ يَنْ أَمِنْتُمْ
 ئه مین له مَنْ ئه وه ی فِي له السَّمَاءِ ئاسمان ه اَنْ که یُرْسِلَ بنیری عَلَیْكُمْ به سه رتاندنا حَاصِبًا په شه بای
 به رداوی فَسْتَعْلَمُونَ ئه وسه به راستی ده زانن کَيْفَ چونه نَذِيرٍ ترساندن (م) (۱۷) وَلَقَدْ و بېگومان
 كَذَّبَ - الَّذِينَ ئه وانه ی مِنْ له قَبْلِهِمْ پېش وان (-به درۆیان دانا و پروایان نه هیئا) فَكَيْفَ جا چون كَانَ
 بوو نَكِيرٍ ته مبی کردن (م) (۱۸) أَوَلَمْ يَرَوْا ئایا نه یان پوانیه إِلَى لَوْ الطَّيْرِ بالنده کان فَوْقَهُمْ له ژوور
 سه ریان صَفَاتٍ پزیزان گرتوه و بائیان کراوه ته وه وَيَقْبِضْنَ و (باله کانیاں) داده خه ن مَائِمِسْكُنَّ رپان

ناگرئ (شتیک) إِلَّا الرَّحْمَنُ تهنه‌ها خودای میهره‌بان (نه‌بێ) إِنَّه به‌راستی هه‌ر خۆی بَکَلْ به‌هه‌موو شَیْءٍ
 شتیک بَصِيرٌ بینهره (١٩) اَمَّنْ یان کئ یه هَذَا ئەمه الَّذِي ئەوهی هُوَ خۆی جُنْدٌ سه‌ربازه لَکُم
 بۆتان یَنْصُرُکُمْ سه‌رتانده‌خات مِّن دُونِ جگه له الرَّحْمَنِ خودای میهره‌بان إِنَّ الْكَافِرُونَ
 یه‌کخوانه‌په‌رستان (له‌هیچدا) نین إِلَّا تهنه‌ها فِي له غُرُورٍ فریوو‌خواردن (نه‌بێ) (٢٠) اَمَّنْ یان کئ یه هَذَا
 ئەمه الَّذِي ئەوهی یَرْزُقُکُمْ رِزق و رۆزیتان ده‌دات إِنَّ ئە‌گه‌ر اَمْسَکَ (خودا) بگرت (هوه‌ لیتان) رِزْقُهُ
 رِزقه‌که‌ی بَلْ به‌لکو لَجُوا ئەوان له‌ پکا‌ پروو‌چوون فِي له عَتَوْ سهرکه‌شی وَنَفُورٌ و دورکه‌وته‌هوه‌ وناحه‌زی
 حه‌ق (٢١) اَفَمَنْ جاتایا که‌سیک یَمِشِي ده‌روات (به‌جۆرئیکئ) مُکَبَّاً که‌وتوو عَلٰی به‌سه‌ر وَجْهٍه‌ پروویدا
 اَهْدٰی باشرئینگا ده‌ناسئ اَمَّنْ یان ئەوه‌ی یَمِشِي - سَوِيًّا رێک و دروست (-ده‌روات) عَلٰی له‌سه‌ر صِرَاطٍ
 شا‌ رینگاه‌ی کئ مُسْتَقِيمٌ راستی بئ پێچ و په‌نا (٢٢) قُلْ بَلٰی هُوَ الَّذِي هه‌ر ئەوه‌ اَنْشَأَکُمْ که‌ ئیوه‌ی پێک
 هێناون و دروستی کردوون وَجَعَلَ لَکُمْ و - السَّمْعَ بیستن وَالْأَبْصَارَ بینینه‌کان وَالْأَفْئِدَةَ و هۆش
 و دله‌کانی (-بۆتان داناهه‌) قَلِيْلًا (که‌چی) ده‌گه‌من مَا تَشْكُرُونَ شوکرانه‌بژئری ده‌که‌ن (٢٣) قُلْ بَلٰی هُوَ
 الَّذِي هه‌ر ئەوه‌ ذَرَأَکُمْ زۆری کردوون فِي له الْأَرْضِ زه‌وی وَالْيَهِ و هه‌ر بۆلای ئەویشه‌وه‌ تُحْشَرُونَ
 کۆده‌کرینه‌وه‌ (حه‌شر ده‌کرئین بۆ حیساب) (٢٤) وَيَقُولُونَ وَده‌ئین مَتٰی که‌یه هَذَا ئەم الْوَعْدُ واده‌ و
 به‌ئینه‌ إِنَّ ئە‌گه‌ر کُنْتُمْ صَادِقِينَ راستگۆبن؟ (٢٥) قُلْ بَلٰی إِنَّمَا الْعِلْمُ بئ گومان هه‌رچی عیلمه‌ (زانیا‌ری
 ئەو مه‌سه‌له‌یه‌) عِنْدَ لَای اللّٰهِ خودایه‌ وَإِنَّمَا أَنَا و منیش به‌ دُنْیایی هه‌ر نَذِيرٌ ترسینه‌ر و ئاگادارکه‌ره‌وه‌یه‌کی
 مُبِينٌ رۆن و دیاری که‌رم (٢٦) فَلَمَّا جاکه‌ رَأَوْهُ - زُلْفَةً له‌ نزیکه‌وه‌ (-بینیان) سِیِّئَت ئەوه‌ - وَجْوهٌ ده‌م و
 چاوی الدِّین ئەوانه‌ی کَفَرُوا کوفریانکردبوو (-خراپ شیواو و تیکچوو) وَقِيلَ و گوترا هَذَا الَّذِي نَا
 ئەمه‌یه‌ ئەوه‌ی کُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ئیوه‌ له‌ پابردوو داواتان ده‌کرد و گالته‌تان پێی ده‌کرد (٢٧) قُلْ بَلٰی أَرَأَيْتُمْ
 ئایا ئیوه‌ لئ پامینه‌ (بینیوتانه‌) ! إِنَّ که‌ ئە‌گه‌ر أَهْلَکَنِی - اللّٰهُ خودا (-له‌ناوم ببات) وَمَنْ له‌ گه‌ل ئەوی
 مَعِيَ له‌ گه‌ل منن أَوْ یان رَحِمْنَا به‌زه‌ی پیمان بیته‌وه‌ و رحمان پئ بکات فَمَنْ ئەوساکئ یُحِیرُ - الْكَافِرِينَ
 کافر و یه‌کخودانه‌په‌رستان (-دالده‌دات) مَنْ له‌ عَذَابٍ عه‌زابێکی اَلِیمٌ زۆر به‌ژان و ئازار (٢٨) قُلْ بَلٰی هُوَ

الرَّحْمَنُ هەر ئه و خودای میهره بان آمَنَّا ئیمانمان هیناوه به پیتی وَعَلَيْهِ و ههر به و تَوَكَّلْنَا پشتمان به ستوه
فَسَتَعْلَمُونَ جا به وزوانه ده زانن مَنْ كَيْ هُوَ ئه وهیه فِي (كه) له ضَلَالٍ گومراییه کی مَبِينٍ رۆن و ئاشکرادایه
(۲۹) قُلْ بَلَىٰ أَرَأَيْتُمْ ثَا لِي رَاماینه اِنْ كه ئه گهر اَصْبَحَ وای لیها ت مَأْوُكُمْ ئاوه كه تان غَوْرًا رپووبچی
به قو لای زهوی فَمَنْ هوسا كئ يَأْتِيكُمْ بۆتان ده هیئیی بَمَاءٍ ئاویکی مَعِينٍ رۆی له سه ر رپووی زهوی (۳۰)

سُورَةُ الْقَلَمِ

بِسْمِ به ناوی الله خودا الرَّحْمَنِ ئه وپه ری به به زه یی و میهره بان الرَّحِيمِ ئه وپه ری به خشنده
ن نوون وَالْقَلَمِ سویند به پینوس وَمَا و ئه وهی یَسْطُرُونَ دهینوسن (۱) مَا - اَنْتَ تَوْ بِنِعْمَةٍ به
نیعمه تی رَبِّكَ پهروه ردیگارت بِمَجْنُونٍ (هیچ) شیت - نیت (۲) وَاِنْ و به دلنیا یی لَكَ بۆتو ههیه لَاجْرًا
پاداشتییکی غَیْرَ نه مَمْنُونٍ بپاوه (۳) وَاِنَّكَ و به راستی تَوْ لَعَلَّ ههر له سه ر خُلِقَ رهوشتییکی عَظِيمٍ زۆر
زۆر به رزی (۴) فَسَتَبْصُرُ جا له وهولا ده بیی و یَبْصُرُونَ و ئه وانیش ده بیین (۵) بِأَيِّكُمْ به کامتانه وهیه
الْمَفْتُونُ شیتی (۶) اِنَّ بَیْگومان رَبِّكَ پهروه ردیگارت هُوَ خَوَى اَعْلَمُ زاناره بَمَنْ به وهی ضَلَّ گومرا
بوه و لایداوه عَنْ له سَبِيلِهِ ریگی وی وَهُوَ و ههر ئه ویش اَعْلَمُ زاناره بِالْمُهْتَدِينَ به ئه وانه ی
هیدایه تیان وه رگرتووه و ری پاستیان گرتوته به ر (۷) فَلَا تُطْعُ جا گوئ مه ده الْمَكْذِبِينَ به درودانه رو بی
برواکان (۸) وَدُّوا ئه وان زۆر چه ز ده که ن لَوْ ئه گهر تَدْهِنُ تۆ نه رمی بنوینی (سازش بکه ی له سه ر
دینه که) فَيُدْهِنُونَ هوسا ئه وانیش (بۆت) نه رم ده بن (۹) وَلَا تُطْعُ و گوئ مه ده كُلَّ هه رچی حَلَّافٍ
زۆر سویند خو ریکی مَّهِينٍ سوک و ریسوا (۱۰) هَمَّازٍ زۆر پلارگری مَشَاءٍ زۆر رۆیشتوو بَنَمٍ به قسه
هیئان و بردن (نه میمه کردن) (۱۱) مَنَاعٍ رِیگر لَلْخَيْرِ له خیر و چاکه مُعْتَدٍ ده ستریزکاری اَثِمٍ پر تاوان
(۱۲) عُتْلٍ دلره ق بَعْدَ سه ره رای ذَٰلِكَ ئه وانه ش زَنِيم ناکه س به چه و زوْل (۱۳) اَنْ (له بهر ئه وهی)
که كَانَ - ذَا خاوه نی مَالٍ مَالٍ و وَبَنِينَ کور ی زۆر - (بوو) (۱۴) اِذَا تُتْلٰی کاتیک ئه خویندراوه عَلَيْهِ

به سهریدا آیاتنا ئایاته کانمان **قَالَ** وتبووی **أَسَاطِيرُ** ئه فسانه و درۆ و دهلهسهی **الْأَوَّلِينَ** پېشیننه کانه
(۱۵) سَنَسِمُهُ له وهولا نیشانداری ده کهین **عَلَى** له سهر **الْخُرُطُومِ** لووت **(۱۶)** **إِنَّا** به راستی ئیمه
بَلَوْنَاهُمْ ئه وانمان تاقی کرده وه **كَمَا** هر چۆن **بَلَوْنَا** - **أَصْحَابَ** خاوه نانی **الْجَنَّةِ** باخه که - مان تاقی کرده وه
إِذْ کاتی که **أَقْسَمُوا** سوویندیان خوارد **لَيَصْرِمُنَّهَا** که ههرده بیت بیرن **مُصْبِحِينَ** له گهل بهری بهیان
(۱۷) وَلَا يَسْتَنْوَنَ و (هیچ) یش بهلاوه نه نین **(۱۸) فَطَافَ** ئه وساهات و گهرا **عَلَيْهَا** به سهریدا
طَائِفٌ به لاییک **مِّنْ** له **رَبِّكَ** پهروهردیگارتیه وه **وَهُمْ** له و کاتهی ئه وان **نَاثِمُونَ** نوستوو بوون **(۱۹)**
فَأَصْبَحَتْ جا به یانی بوو به (شتی) **كَالْصَّرِيمِ** وهک په نراوهی لیتهات **(۲۰) فَتَنَادُوا** ئینجا ئه وان بانگی
 به کتریان کرد **مُصْبِحِينَ** له گهل بهری بهیان **(۲۱) أَنْ** دهی **اغْدُوا** به یانی زوو برۆنه **عَلَى** سهر **حَرِثِكُمْ**
 به رووبومه که تان **إِنْ** ئه گهر **كُنْتُمْ** ئیوه - **صَارِمِينَ** له وانه (-بوینه) که دهیبرنه وه **(۲۲) فَانْطَلَقُوا** ئه وه بوو
 بوی ده رچوون **وَهُمْ** له حالی **يَتَخَفَتُونَ** پسه پسیان له گهل یه ک ده کرد **(۲۳) أَنْ** که **لَا يَدْخُلْنَهَا** به (هیچ)
 جوړیک به ژوور نه که وی **عَلَيْكُمْ** لیتان **الْيَوْمَ** ئیمرو **مَسْكِينٌ** (هیچ) هه ژاری **(۲۴) وَغَدَا** ئه وه بوو
 ده رچون له گهل بهری بهیان (وایان ده زانی) **عَلَى** له سهر **حَرْدٍ** مه بهستی (پینه دان) **قَادِرِينَ** توانادارن
(۲۵) فَلَمَّا جا که **رَأَوْهَا** بینان **قَالُوا** **إِنَّا** بیگومان ئیمه **لَصَالُونَ** له ری لامانداه و هه لهین هه له **(۲۶)**
بَلْ نا نا به لکو **نَحْنُ** ئیمه **مَحْرُومُونَ** بهش براو کراوین **(۲۷) قَالَ** - **أَوْسَطَهُمْ** ناوه ندرتینیان
 (هوشمه ندره که یان) - وتی **أَلَمْ أَقُلْ** ئه ی نه مووت **لَكُمْ** پیتان **لَوْ لَا تُسَبِّحُونَ** لو تسبیح ناکهن **(۲۸)**
قَالُوا وتیان **سُبْحَانَ** پیروزی و بهرزی بو **رَبِّنَا** پهروهردیگارمان **إِنَّا** به راستی ئیمه **كُفَّاءٌ** - **ظَالِمِينَ** زالم و
 سته مکار (-بووین) **(۲۹) فَأَقْبَلَ** جا - **بَعْضُهُمْ** هه ندیکیان - روویان خسته **عَلَى** سهر **بَعْضٍ** هه ندیگ
 (ئه وانی تر) **يَتَلَاوَمُونَ** سه رزه نشتی یه کتریان ده کرد **(۳۰) قَالُوا** وتیان **يَا** ئه ی **وَلَيْلًا** هاوار به حالمان **إِنَّا**
 به راستی ئیمه **كُفَّاءٌ** **طَاغِينَ** سنوره زین (-بووین) **(۳۱) عَسَى** ئومیده وارین به لکو **رَبَّنَا** پهروهردیگارمان
أَنْ که **يُبَدِّلَنَا** بۆمان بگوری به **خَيْرًا** باشر **مِنْهَا** له و (باخه ی هه مانبوو) **إِنَّا** به دنیایی ئیمه **إِلَى** لو
 (به خشنده یی) **رَبَّنَا** پهروهردیگارمان **رَاغِبُونَ** ئاواته خوازین **(۳۲) كَذَلِكَ** ئا ئاویه **الْعَذَابُ** عه زاب و

ئەشكەنجه دان **وَلْعَذَابُ** و بىگومان عەزابى **الْآخِرَةِ** (ژيانى) دوايى **أَكْبَرُ** گەورەتر **لَوْ** ئەگەر **كَانُوا**
يَعْلَمُونَ بيانزانىبا (٣٣) **إِنَّ** بەدنيايى **لِلْمُتَّقِينَ** بۆ لەخواترس و پارىزكاران **عِنْدَ** لاى **رَبِّهِمْ** پەروەردگاريان
 (هەيه) **جَنّاتِ** باخاتى **النَّعِيمِ** نازونىعمەتەكان (٣٤) **أَفَنَجْعَلُ** ئايا - **الْمُسْلِمِينَ** موسلمانەكان
كَالْمُجْرِمِينَ وەك موجريم و تاوانكارەكان - دادەنئين ؟! (٣٥) **مَا لَكُمْ** ئەوەچىتانە ! **كَيْفَ** چۆن
تَحْكُمُونَ بربار دەدەن و حوكم دەكەن ؟ (٣٦) **أَمْ** يان **لَكُمْ** هەتانە **كِتَابٌ** كتابىك **فِيهِ** تيايدا **تَدْرُسُونَ**
 دەخوين (٣٧) **إِنَّ** كەوا **لَكُمْ** هەتانە **فِيهِ** تيايدا **لَمَّا** هەرشتەى **تَخَيَّرُونَ** (بە كەيفى خۆتان)
 هەلئىدەبژيرن ! (٣٨) **أَمْ** يان **لَكُمْ** ئىو - **أَيْمَانٌ** وادەو بەلئى و سوئندىك تان **عَلَيْنَا** لەسەرمان (-هەيه)
بِالْعَهْدِ گەيشتو **إِلَى** تاكو **يَوْمِ** رۆژى **الْقِيَامَةِ** قىامەت (هەلسانەو) **إِنَّ** كەوا **لَكُمْ** بۆتان هەيه (بەپى ئەو
 بەلئىنە) **لَمَّا** ئەوەى **تَحْكُمُونَ** ئىو حوكم دەكەن و بربار دەدەن (٣٩) **سَلَامٌ** دە لىيان پەرسە **أَيُّهُمْ** كاميان
بِذَلِكَ - **زَعِيمٌ** بەلئىندەر و مسوگەركار (-ى ئەوانەيه) (٤٠) **أَمْ** يان **لَهُمْ** هەيتيان **شُرَكَاءُ** چەندىن هاوئل
 (و شەرىك كە بۆ خودايان داناو) **فَلْيَأْتُوا** جا با بهئىن **بِشُرَكَائِهِمْ** هاوئلەكانيان **إِنْ** ئەگەر **كَانُوا** -
صَادِقِينَ راستگو (-بووبن) (٤١) **يَوْمَ** رۆژى **يُكْشَفُ** (پەردە) لادەدرى **عَنْ** لە **سَاقٍ** قاجى (و
 دەرەكەوى) **وَيُدْعَوْنَ** و داوايان لئىدەكرىت **إِلَى** بۆ **السُّجُودِ** سوژدە بردن **فَلَا يَسْتَطِيعُونَ** ئەوساكە
 ناتوانن (٤٢) **خَاشِعَةً** شوڤ و كزۆلە **أَبْصَارُهُمْ** بينايى و چاويان **تَرَهُقُهُمْ** دايان دەپۆشى **ذِلَّةٌ** زەللىيەك
 (چۆن زەللىيەك) **وَقَدْ** **كَانُوا** كەچى پيشان **يُدْعَوْنَ** داوايان لئىدەكرا و بانگدەكران **إِلَى** بۆ **السُّجُودِ**
 سوژدە بردن **وَهُمْ** (لەو كاتەى) ئەوان **سَالِمُونَ** ساغ و سەلامەت بوون (٤٣) **فَذَرْنِي** جا لىمگەرى **وَمَنْ**
 لەگەل ئەوەى **يُكْذِبُ** بەدرۆدادەنى و باوهرناكات **بِهَذَا** بەم **الْحَدِيثِ** قسان (قورئان) **هَ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ**
 لەمەولا وردەوردە پلەپلە رايانده كيشين **مَنْ** بە **حَيْثُ** جوړىك كە **لَا يَعْلَمُونَ** نازانن (٤٤) **وَأُمْلِي** و
 مەودا دەدەم **لَهُمْ** بۆيان **إِنَّ** بەراستى **كَيْدِي** پىلانى **مَنْ** **مَتِينٌ** زۆر تۆكمەو تونده (٤٥) **أَمْ** يان **تَسْأَلُهُمْ**
 داوا دەكەى لىيان **أَجْرًا** كرىيەك **فَهُمْ** جا ئەوان **مَنْ** لە **مَغْرَمٍ** قەرز و زەرى (ئەوهدا) **مُثْقَلُونَ** بارگران
 (٤٦) **أَمْ** يان **عِنْدَهُمْ** (هەر) لاى ئەوانە **الْغَيْبُ** غەيب **فَهُمْ** ئىتر ئەوان **يَكْتُبُونَ** دەنوسنەو

(له به ریه وه) (٤٧) فَاصْبِرْ جَا نَارَام بگره حَلْم بۆ بریار و حوکی رَبِّک پەر وه ردیگارت وَلَا تَكُنْ -

کَصَاحِبْ و وه ک هاوه لی الْحُوتِ نه ههنگه که (-مه به) إِذْ که نَادَى بانگی کرد (وپارایه وه) وَهُوَ

له باریکا نهو مَكْظُومٌ دلی پر بوو له خهفته و داخرابوو له سه ری (٤٨) لَوْلَا أَنْ خَوْ نه گهر نه وه نه با که

تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ رَهْمَت و نیعمه تیک مِّنْ له رَبِّهِ پەر وه ردگاریه وه (-پیی راگه یشت) لَنْبَذَ نه وه هه ربه جی

ده هیلرا بِالْعَرَاءِ له ده شتیکی رووتهن و ووشکه وه وَهُوَ له باریکا هه ر نهو مَذْمُومٌ زه مکر او (گوناه بارده بوو)

(٤٩) فَاجْتَبَاهُ جَا (به ر رَهْمَتی خودا که وت) وه هه لی یژارد رَبِّهِ پەر وه ردگاری جَعَلَهُ نهوی کرده

(یه کنیک) مِّنْ له الصَّالِحِينَ ته واو چاکه کان (٥٠) وَإِنْ يَكَادُ وَ خه ریک ده بوو الَّذِينَ ته وانه ی کَفَرُوا

کافریوون لِيُزْلِقُونَكَ هه ر بتخلیسکینن بِأَبْصَارِهِمْ به چاوه کانیاں لَمَّا له و کاته ی سَمِعُوا گوئیان گرت له

الذِّكْرَ زیکو و قورئان وَيَقُولُونَ و (ده یانگوت) إِنَّهُ به راستی نهو لَمَجْنُونٌ هه ر شیتیکه (٥١) وَمَا هُوَ نا

نه خیر) نهو إِلَّا ته نها هه ر ذِكْرٌ یاد و بیرخه ره وه یه که لِلْعَالَمِينَ بۆ گشت جیهانه کان (٥٢)

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

بِسْمِ به ناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنِ ته و په ری به به زهی و میهره بان الرَّحِيمِ ته و په ری به خشنده

الْحَاقَّةُ ته ل حا ا ق قه (١) مَا چی یه الْحَاقَّةُ حا ا ق قه (٢) وَمَا أَدْرَاكَ وَ تۆ چوزانی چی یه الْحَاقَّةُ

حاققه (٣) كَذَّبَتْ - ثَمُودُ ته مود وَعَادُ و عاد بِالْقَارِعَةِ قاریعه یان (-به درودانا) (٤) فَأَمَّا هه رچی

ثَمُودُ ته مووده فَأُهْلِكُوا ته وه له ناوبران بِالطَّاغِيَةِ به له رادده به ده ر ه که (٥) وَأَمَّا وَ ته ماما عَادُ عاد

فَأُهْلِكُوا ته وه له ناوبران بَرِیْحَ به باییک ی صَرَصَرِ هه ر به هیزی سارد و سهخت به سه سه ری عَاتِيَةً توندی

سه رکیش و به ری نه گیراو (٦) سَخَّرَهَا ته سخیری کرد بوو و نارد بووی عَلَيْهِمْ به سه ریانا سَبْعَ هه وت لَيَالٍ

شه وان وَثْمَانِيَّةً و ههشت أَيَّامٍ رۆژان حُسُومًا بی و چان و له سه ر یه ک و نه پچراوه (و به یاکجار له ناو به ر)

قَتَرَى جَا - الْقَوْمَ ته و قه ومه (-ده بیی) فِيهَا تیایدا صَرَعَى' مرده ی بی گیان که وتوو (بوون) کَانَهُمْ ته وان

ههروهك (بلی) أَعْجَازُ قه‌دی نَحْلٍ دارخورمای خَاوِیَّةَ ناو پوکی له‌عارد که‌وتوو بن (۷) فَهَلْ جا ئایا تَرَى
 ده‌بینی لَهُم له‌وان مِّن (هیچ) بَاقِیَّةَ ماوه‌بی (نه‌فه‌وتاوی) (۸) وَجَاءَ - فِرْعَوْنُ و فیرعه‌ون وَمَنْ قَبْلَهُ
 وئه‌وانی پِیش ئه‌ویش وَالْمُؤْتَفِكَاتُ و سه‌رو ژیرکراوه‌کانیش بِالْخَاطِئَةِ خراپه (تاوانه) گه‌وره‌که‌یان (شیرک) -
 به‌ریا کرد (۹) فَعَصَوْا ئه‌وه‌بوو لایاندا ولاملیان کرد له‌فه‌رمانی رَسُولٍ په‌یامبه‌ری رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان
 فَأَخَذَهُمْ ئِتر (خودا) گرتی أَخَذَهُ گرتنیکی رَایَةً زور سه‌ختی سه‌ره‌وزیاد (۱۰) إِنَّا بَیْگومان ئِیمه‌ لَمَّا
 کاتیک طَغَى - الْمَاءُ ئاو - له‌سنوورده‌رچوو (بوه‌توفان) حَمَلْنَاكُمْ ئیوه‌مان هه‌لگرت فِي له‌ناو الْجَارِیَةِ
 (که‌شتیه) به‌ریی که‌وتوه‌که (۱۱) لِنَجْعَلَهَا تا (که‌شتیه‌که) - لَكُمْ بۆتان (-بکه‌ینه) تَذْکَرَةً بیرخه‌روه‌ه و
 په‌ندی وَتَعِبَهَا وه‌له‌گوئی بگری (و تیی بگات) أُذُنٌ گوئییه‌کی وَاعِیَةً گوئیگری تیگه‌یشتوو (۱۲) فَإِذَا جا
 هه‌رکه نُفِخَ فووکرا فِي له‌الصُّورِ که‌ره‌نا نَفْخَةً فوئیک وَاحِدَةً یه‌ک فوو (۱۳) وَحُمِلَتْ و هه‌لگیران
 الْأَرْضُ زه‌وی وَالْجِبَالُ و چیاکان فَدُکَّتَا ئِتر پیکداداران و هه‌پرون هه‌پرون بوون دَكَّةً پیکداداران و ته‌خت
 بوونیک وَاحِدَةً به‌جاریک (۱۴) فِیَوْمَئِذٍ ئا ئه‌و رۆژه وَقَعَتْ - الْوَاقِعَةُ روداوه‌که (قیامه‌ت) (-رویدا و
 به‌ریا بوو) (۱۵) وَأَنْشَقَّتْ و - السَّمَاءُ ئاسمان (-شه‌قی تیکه‌هوت و لیک ترازا) فَهِيَ ئِتر ئه‌و (ئاسمانه)
 یَوْمَئِذٍ له‌و رۆژه‌دا وَاهِیَّةٌ شل و شوْل وخواه (۱۶) وَالْمَلِكُ و فیرشته‌کان عَلَی له‌أَرْجَائِهَا ده‌وروبه‌ری
 دان وَیَحْمِلُ و- عَرْشُ عه‌رشى رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت فَوْقَهُمْ له‌سه‌ریانه‌وه (-هه‌لده‌گریت) یَوْمَئِذٍ ئه‌ورۆژه
 ثَمَانِیَّةٌ هه‌شت ِیک (۱۷) یَوْمَئِذٍ ئه‌ورۆژه تُعْرَضُونَ پیشان ده‌درین لَا تَخْفَى په‌نه‌ان نابیت مِنْكُمْ
 له‌(باره‌ی) ئیوه خَافِیَّةٌ هیچ په‌نه‌ان و شاراو‌ه‌ییک (بچوکتین شاراو‌ه‌ش) (۱۸) فَأَمَّا مَنْ جا هه‌رکه‌سه‌ی
 أُوتِيَ پِی درا كِتَابَهُ نوسراوی کرده‌وه‌کانی بِیَمِیْنِهِ به‌راسته‌یه‌وه فِیْقُولُ ئه‌وه ده‌لِیت هَاؤُمُ ئه‌ها بگرن اِقْرَأُوا
 بخویننه‌وه كِتَابِهِ کیتابه‌که‌م (۱۹) إِنِّی من به‌راستی ظَنَنْتُ هه‌روام ده‌زانی أَنِّی مُلَاقٍ که‌من هه‌رده‌گه‌م
 به‌حِسَابِهِ حیسابه‌که‌م (۲۰) فَهُوَ جا ئه‌و فِي له‌ناو عِیْشَةٍ ژینیکی رَاضِیَةً (پر له‌ره‌زامه‌ندی دایه)
 (۲۱) فِي له‌ناو جَنَّةٍ به‌هه‌شتیکی عَالِیَةٍ به‌رز و بلنده (۲۲) قُطُوفُهَا (به‌رو میوه‌کانی) دَانِیَّةٌ نزمکراوه و
 نزیکه‌ده‌سته (۲۳) كُلُّوا ده‌بخون وَاشْرَبُوا و بخونه‌وه هَنِیئًا نۆشی گیانتان (بِ) بِمَا به‌وه‌ی أَسْلَفْتُمْ پِیشوو

کردبووتان في له الأَيَّامِ رَوْثَه كَانِي الْخَالِيَةِ به سهرچوو (٢٤) وَأَمَّا هَرَجِي مَنْ تَهوكه سهی أُوتِي پیتی درا
 كِتَابُهُ كِتَابَهُ كَهِي بِشَمَالِهِ به چه پانی فَيَقُولُ تَهو دهی يَالَيْتَنِي خوزگه مَ لَمْ أُوتَ پیم نه درابوا كِتَابِهِ
 كِتَابَهُ كه م (٢٥) وَلَمْ أَدْرِ وَ نَه شَم زَنِيبُوا مَا چي يَه حِسَابِيَه حِسَابَهُ كه م (٢٦) يَالَيْتَهَا خوزگه
 تَهو (مردنه يي كه مردم) يان كَانَتِ الْقَاضِيَةَ له ناوبرده و كوتاييم بوا (٢٧) مَا أَغْنَى عَنِّي چيسودی بوو
 لَوْ مَالِيَه سَمَال و سامانه كه م (٢٨) هَلَكْ له ناوچوو عَنِّي لَيَم سُلْطَانِيَه دهسه لاته كه م (٢٩) خَذُوهُ ده
 راي بپيچن فَعْلُوهُ ئينجا دهست بهمل بيبهستن (٣٠) ثُمَّ پاشان الْجَمِيمَ (ههر) له دوزه خ ي صَلَّوهُ بخهن
 وبيسوتين (٣١) ثُمَّ پاشانيش في له سِلْسِلَةٍ زنجيريك ي ذَرَعَهَا دريژي سَبْعُونَ هفتا ذِرَاعًا بال ي
 فَاسْلُكُوهُ تَهو به ستنه وه (٣٢) إِنَّهُ كَانَ تَهو بيگومان پيشان لَا يُؤْمِنُ ئيماني نه دههينا بِاللَّهِ بهو
 خودايه ي الْعَظِيمِ (كه) زور زور مهزنه (٣٣) وَلَا يَحُضُّ وهاني (كه سي) نه دهدا عَلَى بُو طَعَام نانداني
 الْمُسْكِينِ هه ژار (٣٤) فَلَيْسَ لَهُ جَاهٌ وَ نيه تي الْيَوْمَ ئيمرو هَاهُنَا ئا ليره حَمِيمٌ (هيچ) دُوسْتِيكي (گهرم
 وگور) (٣٥) وَلَا وَ (نيه تي) هيچ طَعَامٌ خواردنيك يش إِلَّا مه گين مِنْ له غَسْلِينَ كيماو (ي زامداران)
 (٣٦) لَا يَأْكُلُهُ (تهو زاماوه) ناخوات إِلَّا تهنها الْخَاطِئُونَ تهوانه ي خه تاكارن (٣٧) فَلَا أَقْسِمُ ئيتر
 سوئند نه بي بَمَا به تَهو ي تَبْصُرُونَ ئيوه ده يبين (٣٨) وَمَا وَ تَهو هيش كه لَا تَبْصُرُونَ ئيوه نايبين
 (٣٩) إِنَّهُ به دنيايي تَهو لَقَوْلُ ههر گوفتاري رَسُولٍ نيردراويك و په يامبهريك ي كَرِيمٍ زور به ريزو
 پله به رزه (٤٠) وَمَا هُوَ وَ تَهو - بِقَوْلٍ (به هيچ جوړي) قسه ي شَاعِرٍ شاعيري (-نيه) قَلِيلًا مَا به كه مي
 تَوْمُنُونَ بروا ده كه ن (٤١) وَلَا وَ - بِقَوْلٍ (هيچ) قسه ي كَاهِنٍ فالگره وه يه كيش (-نيه) قَلِيلًا مَا به
 كه مي تَذَكَّرُونَ ياد ده كه نه وه و په ند وهرده گرن (٤٢) تَنْزِيلٌ دابه زيراويكه مِنْ له رَبِّ خوداي
 په روه ردگاري الْعَالَمِينَ هه موو جيهانيان (٤٣) وَلَوْ تَه گهر بهاتايه تَقُولَ هه ئي به ستبا عَلَيْنَا به دم ئيمه وه
 بَعْضُ هه ندي الْأَقَاوِيلِ قسه ئوكان (٤٤) لَا خَذْنَا ههر - مِنْهُ لهوي مان (-ده برد و راپيچمان ده كرد)
 بِالْيَمِينِ به راسته يه وه (٤٥) ثُمَّ پاشان لَقَطَعْنَا ههر - مِنْهُ لهوي الْوَتِينَ شاخوينه برمان (-ده پچراند) (٤٦)
 فَمَا جَا - مِنْكُمْ -- مِنْ أَحَدٍ هيچ كه سي (-نيه -- له ئيوه) عَنْهُ - حَاجِرِينَ به ربه سته بن (-ليي) (٤٧) وَإِنَّهُ وَ

ئەو ەش بىگومان **لَتَذَكَّرَ** ەەر يادكەرەو ە و ئامۆزگارىيە كە **لِلْمُتَّقِينَ** بۆ لەخوا ترس و پارىژكاران (٤٨) **وَإِنَّا** و بە
 دۇنيايى ئىمە **لَنَعْلَمُ** ەردەزانىن **أَنَّ** كە **مِنْكُمْ** لەئىو ە ەن **مُكَذِّبِينَ** بەدرۆ دانەر و برۋانە كەرانىك (٤٩)
وَإِنَّهُ و بەراستى ئەو (قورئان) ەش **لَحَسْرَةٌ** ەرداخ و كەسەريە كە **عَلَى** لەسەر **الْكَافِرِينَ** بى باوەر و
 يە كخوانە پەرستان (٥٠) **وَإِنَّهُ** و بىگومان ئەو یش **لَحَقُّ** (ەەر) حەقى **الْيَقِينَ** يەقینە (هېچ گومانىكى تىدانىيە)
 (٥١) **فَسَبِّحْ** ئىترتە سبىح بكە (خودا بە بەرز و پىرۆز و پاكى راگرە) **بِاسْمِ** بەناوى **رَبِّكَ** پەرۋەردىگارت
الْعَظِيمِ (كە) ەەر زۆر مەزنە (٥٢)

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

بِسْمِ بەناوى **اللَّهِ** خودا **الرَّحْمَنِ** ئەو پەرى بەبەزەيى و مېھرەبان **الرَّحِيمِ** ئەو پەرى بەخشنە
سَأَلَ - سَأَلُ داواكار و پرسىار كەرىك - داوا و پرسىارى كرد **بِعَذَابٍ** بۆ عەزاب و ئەشكە نجه يەك (كە) **وَأَقْبَعُ**
 ەاتو ە رويدا ە (١) **لِلْكَافِرِينَ** بۆ كافر و يە كخوانە پەرستان **لَيْسَ** نيە **لَهُ** بۆ ئەو (عەزاب) ە **دَافِعٌ** (هېچ)
 پالئەر ولادەرى (٢) **مَنْ** لە **اللَّهِ** خوداى **ذِي** خاوەن **الْمَعَارِجِ** بەرزى و بلند بوونە كان (٣) **تَعْرَجُ** -
الْمَلَائِكَةُ فرىشتە كان **وَالرُّوحُ** و روخ - بەرز دەبنەو ە **إِلَيْهِ** بۆلاى ئەو **فِي** لە **يَوْمٍ** رۆژىك **كَانَ** - **مِقْدَارُهُ**
 برەكەى **خَمْسِينَ** پەنجا **أَلْفَ** ەزار **سَنَةٍ** سالى - بوو ە (٤) **فَاصْبِرْ** جا ئارام بگرە **صَبْرًا** ئارامگرتنىكى **جَمِيلًا**
 جوان (٥) **إِنَّهُمْ** بى گومان ئەوان **يَرُونَهُ** واى دەبين **بَعِيدًا** (كە) دوور ە (٦) **وَنَرَاهُ** و ئىمە دەبينىن **قَرِيبًا**
 نزيكە (٧) **يَوْمَ** رۆژىك **تَكُونُ** - **السَّمَاءُ** ئاسمان **كَالْمُهْلِ** ەك مى تواو ە - دەبىت (٨) **وَتَكُونُ** -
الْجِبَالُ ەچياكان **كَالْعِهْنِ** ەك خورى پەرەكراو - دەبن (٩) **وَلَا يَسْأَلُ** و پرسىارناكات **حَمِيمٌ** (هېچ)
 دۆستىك (ى گەرم و گور) **حَمِيمًا** (لە) دۆستىكى (گەرم و گورى) (١٠) **يَبْصُرُونَهُ** نيشانيان دەدرين
 (ودەشيانبين) **يَوْمَ** - **الْمُجْرِمُ** ئەو ەى تاوانكار ە (-حەزدەكات و ئاوات دەخوازى) **لَوْ** ئەگەر ببوايە **يَفْتَدِي**
 فيديە بدا و بەرامبەرى بكا بۆرژگار كردنى (خوى) **مَنْ** لە **عَذَابٍ** عەزابى **يَوْمَئِذٍ** ئەو رۆژەيە **بِنَبِيٍّ** بە كورەكانى

(۱۱) وَصَاحِبَتِهِ وهاوسه ره که ی وَأَخِيهِ و برابیه که ی (۱۲) وَفَصِيلَتِهِ (که سه نزیکه کانی) هۆزه که ی
الَّتِي تَتَوَيَّرُ لَه خوی ده گرن و ئه یحه و ئیتته وه (۱۳) وَمَنْ و ههر که سیکه فِي لَه الْأَرْضِ زهوی دا
جَمِيعًا هه موویان ثُمَّ ئیتر یُخِجِه ده ربازی ده کا؟ (۱۴) كَلَّا نا نه خیر إِنَّهَا بَبِگومان ئه وه لَظَى بَلِیسه ی
(ئاگر) یکه (۱۵) نَزَاعَةً دامالینه ره لِلشَّوْی بۆپیستی سه ران (که برژاو وهه لقرچاون) (۱۶) تَدْعُو بانگی -
مَنْ ئه و که سه ی - ده کات که أَدْبَرَ پشتی هه لکردوه وَتَوَلَّى و پرووی وه رگیراوه (۱۷) وَجَمَعَ و کۆیکرد و ته وه
فَأَوْعَى ئینجا خستویه تیه ناو ئامان و ده فریک (۱۸) إِنَّ بَبِگومان الْإِنْسَانَ ئاده میزاد خُلِقَ دروستکراوه
هَلُوعًا به هه لوعی (واته:) (۱۹) إِذَا ئه گهر مَسَّهُ و ئی کهوت الشَّرُّ شهر و زیان جَزُوعًا زۆر بئ هیوا
به ککه وته ده بی (۲۰) وَإِذَا و ئه گهر مَسَّهُ - الْخَيْرُ چاکه ی - و ئی کهوت (ئه وه) مَنُوعًا زۆر لیگره وه
ونه به خش ده بی (۲۱) إِلَّا تهنه ا (ئه وانه نه بن:) الْمُصْلِينَ ئه و نوێژخوینانه ی (۲۲) الَّذِينَ كهوا هُم
خوینان عَلَی له سه ر صَلَاتِهِمْ نوێژه کانیان دَائِمُونَ به رده و امن وَالَّذِينَ و ئه وانه ی فِي له أَمْوَالِهِمْ له مال و
سامانیان دا هه یه حَقَّ مافیکی مَعْلُومٌ دیاریکراو (۲۴) لِلْسَّائِلِ بۆئه وه ی داواکاره وَالْمَحْرُومِ و ئه وه ی
لیپراو و بی به شه (۲۵) وَالَّذِينَ و ئه وانه ی یَصْدَقُونَ به هیز باوه رده که ن یَوْمَ به رۆژی الدِّینِ پاداشت و سزا
(رۆژی قیامه ته) (۲۶) وَالَّذِينَ هُم وه ئه وانه ی خوینان مِّنْ له عَذَابٍ ئه شکه نجه و سزای رَبِّهِمْ
به روه ردگاریان مُشْفِقُونَ ئاگاردار و ترساوون (۲۷) إِنَّ به راستی عَذَابَ عه زابی رَبِّهِمْ به روه ردگاریان غَیْرُ -
مَأْمُونٍ جی دنیایی و متمان - نیه (۲۸) وَالَّذِينَ و ئه وانه ی هُم خوینان لِفُرُوجِهِمْ بۆ داوینیان حَافِظُونَ
پارێزکارن (۲۹) إِلَّا تهنه ا عَلَی بۆ سه ر أَزْوَاجِهِمْ خیزنه کانیان أَوْ یان مَا مَلَکَتْ أَيْمَانُهُمْ که نیه که
جاریه کانیان (نه بی) فَإِنَّهُمْ ئه وه ئه وان غَیْرُ - مَلُومِينَ سه رزه نشتکراو و لۆمه کراو - نین (۳۰) فَمَنْ جَا
هه رکه سی ابْتَغَى (شتی بخوازی) وَرَاءَ له دوای ذَلِكَ ئه وانه فَأُولَئِكَ هُم ئه وه ههر ئه وانن که
الْعَادُونَ سنوور به زین و ده ستر یژیکاری ته واو (۳۱) وَ هه روه ها الَّذِينَ هُم ئه وانه ی خوینان لِأَمَانَتِهِمْ
لۆ سپارده و وَعَهْدِهِمْ و په یمانه کانیان رَاعُونَ چاودێر و پارێزه رن (۳۲) وَالَّذِينَ هُم و ئه وانه ی خوینان
بِشَهَادَاتِهِمْ به شایه تی دانه کانیان قَائِمُونَ هه لساوون (۳۳) وَالَّذِينَ هه روه ها ئه وانه ی هُم خوینان عَلَی

له سهر صَلَاتِهِمْ نوڙه ڪانين يُحَافِظُونَ پارڙگاري ده ڪهن (۳۴) أُولَئِكَ ئهوان فِي لهناو جَنَاتٍ باغ
وباغات ڪڍڻ مَكْرُمُونَ رڙلڙنراون (۳۵) قَالِ جا چيانه ؟ الَّذِينَ ئهوانه ي كَفَرُوا برويان نه هيئاوه و
ڪفرن قَبْلَكَ بهرهو رووي تو مَهْطِعِينَ خيرا هاتوون وچاويان له سهر توڙيه (۳۶) عَنْ له اَلْيَمِينِ راست وَعَنْ
وله الشِّمَالِ چهپ عَزِينَ په رت وبه شبههش بوون (۳۷) أَلَا يَأْتِيَا يَطْمَعُ - كُلُّ هه موو امْرِيٍّ كه سيڪ
مَنْهُمْ لهوان - به ته مايه و وا ده خوازي اَنْ كه يَدْخُلَ بخريته جَنَّةَ به هه شت ي نَعِيمٍ پر له ناز و نيعمهت
(۳۸) كَلَّا نا نه خير (وانا بيت) اِنَّا نَيِّمُهُ خَوْمان خَلَقْنَاهُمْ دروستمان كردوون مِمَّا له وه يَعْلَمُونَ ده يزانن
(۳۹) فَلَا أُقْسِمُ جا سوڻند نه بي بَرِّ به پهروه ردگاري الْمَشَارِقِ رُوڙهه لاته ڪان وَالْمَغَارِبِ و
رُوڙئاوايه ڪان اِنَّا بِنِگومان نَيِّمُهُ لَقَادِرُونَ هه ميشه توانا دارين (۴۰) عَلَى له سهر ئه وه ي اَنْ كه نَبْدَلَ -
خَيْرًا چاڪتر مَنْهُمْ لهوان (-بهڻين و بگورينه وه) وَمَا نَحْنُ و نَيِّمُهُش - بِمَسْبُوقِينَ (هه رگيز ده سته وه سان و
عاجز) (-نين) (۴۱) فَذَرَهُمْ جا واز بهڻنه لڙيان يَخْضَوْنَ به ناوبڪهون وَيَلْعَبُوا و ياري بڪه ن حَتَّى
هه تاڪوو يَلَاقُوا تووش دين و ده گهن به يَوْمَهُمْ رُوڙيان الَّذِي ئه وه ي يُوْعَدُونَ به لڙيان پڙده دريت (۴۲)
يَوْمَ رُوڙي يَخْرُجُونَ دهرده چن مِنْ له الْأَجْدَاثِ گوره ڪان سِرَاعًا خيرا خيرا كَانَهُمْ هه رده لڙي ئهوان اِلَى
به رهو نَصَبٌ به يداغ وسه ڪوگه ليڪ (بت و په رستراوه ڪانين) يُوْفَضُونَ خوش رهوي ده ڪهن (۴۳) خَاشِعَةً
- أَبْصَارُهُمْ (له حا ليڪ كه) بيناي وچاوه ڪانين (-شور ڪردوه و داماو بووه) تَرَهْقَهُمْ داگرتوون وماندووي
ڪردوون ذَلَّةٌ زهليلي و ريسوايه ڪ (بهلام چ ريسوايه ڪ) ذَلِكَ ئا ئه وه الْيَوْمَ ئه و رُوڙيه الَّذِي ئه وه ي
كَانُوا يُوْعَدُونَ به لڙيان پڙده درا (۴۴)

سُورَةُ نُوحٍ

بِسْمِ به ناوي اَللّٰهُ خودا الرَّحْمٰنِ ئه وپهري به بهزه ي و ميه ره بان الرَّحِيمِ ئه وپهري به خشنده
اِنَّا هه ر نَيِّمُهُ بوين اَرْسَلْنَا - نُوحًا نوح (-مان رهوان ڪرد) اِلَى بُولَی قَوْمِهِ گه له كه ي اَنْ كهوا اَنْذِرْ

بیدار بکوهه و بترسینه **قَوْمَكَ** گهله که ت **مِنْ** له **قَبْلِ** پيش ئه وهی **أَنْ** که **يَأْتِيَهُمْ** بۆیان بیت **عَذَابٌ**
 عذاب و ئه شکه نجه یه کی **أَلَيْمٌ** زۆربه ئازار (۱) **قَالَ** (نوح) گوئی **يَا** ئه ی **قَوْمٌ** گهله که م **إِنِّي** دنیابن من
لَكُمْ بۆئیه **نَذِيرٌ** ترسینه ر و بیدار که ره وه یه کی **مُبِينٌ** رۆن و ئاشکرام (۲) **أَنْ** که **اعْبُدُوا** - **اللَّهُ** خودا (-)
 به رستن) **وَاتَّقُوهُ** و له و بترسن و خو بپارێزن لی **وَأَطِيعُونَ** و گوێریاه ل بن بۆم (۳) **يَغْفِرُ** (ئه وساکه خودا)
 خوشده بیت **لَكُمْ** بۆتان **مِنْ** له **ذُنُوبِكُمْ** گونا هه کانتان **وَيُؤَخِّرُكُمْ** و دواتان ده خات **إِلَى** تا کوو **أَجَلٍ**
 ماوه یه کی **مُسْمًى** دیاریکراو **إِنْ** بیگومان **أَجَلٌ** ماوه ی (دیاریکراوی) **اللَّهُ** خودا **إِذَا** که **جَاءَ** هات
لَا يُؤَخِّرُ دوانا خریت **لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ** ئه گهر ئیه بزنان (۴) **قَالَ** (نوح) گوئی **رَبِّ** پهروه ردیگاره **إِنِّي**
 ئه من **دَعَوْتُ** بانگم کرد **قَوْمِي** گهله که م **لَيْلًا** به شهوی **وَنَهَارًا** و به رۆژی (۵) **فَلَمْ يَزِدْهُمْ** جا چی بۆ
 زیادنه کردن **دُعَائِي** بانگکردنم **إِلَّا** ته نها **فِرَارًا** را کردن و دور که و تنه وه (نه بی) (۶) **وَإِنِّي** و به راستی من **كَلَّمَا**
 هه رکاتی **دَعَوْتَهُمْ** ئه وانم بانگ کرد **لِتَغْفِرَ** تا کو خوشی **لَهُمْ** لیان **جَعَلُوا** - **أَصَابِعُهُمْ** په نجه کانیا ن (- کرده)
فِي ناو **آذَانِهِمْ** گوئی کانیا ن **وَاسْتَعْشَوْا** و دایان پۆشی و به سه رخۆیا ن دادا **ثِيَابَهُمْ** جله کانیا ن **وَأَصْرُوا** و
 پیداگریان کرد **وَاسْتَكْبَرُوا** و خو یا ن به زل زانی و لووت به رزیون **اسْتِكْبَارًا** (چۆن) لووت به رزی (۷) **ثُمَّ**
 پاشان **إِنِّي** من خۆم **دَعَوْتَهُمْ** بانگوازم کرد و بانگم کردن **جَهَارًا** به ئاشکرای (۸) **ثُمَّ** پاشان **إِنِّي** هه رخۆم
أَعْلَنْتُ ئاشکرام کرد (بانگه وازه که م) **لَهُمْ** بۆیا ن **وَأَسْرَرْتُ** و په نهانی شم کرد **لَهُمْ** بۆیا ن **إِسْرَارًا** په نهاییه ک
 (چۆن په نهانی) (۹) **فَقُلْتُ** جا گوتم **اسْتَغْفِرُوا** داوای لیخۆشبوون بکه ن له **رَبِّكُمْ** پهروه ردیگارتان **إِنَّهُ**
 به دنیایی ئه و **كَانَ** - **غَفَّارًا** زۆر لیبورده و لیخۆشبوو (-بووه) (۱۰) **يُرْسِلِ** - **السَّمَاءَ** ئاسمان (-)
 ده نیژی) **عَلَيْكُمْ** به سه رتا نا **مَذَرَارًا** باران له داوی باران (۱۱) **وَيَمْدِدْكُمْ** و هبۆتان ده نیژی **بِأَمْوَالٍ** له ما ل
وَبَنِينَ و منال و کوپان **وَيَجْعَلُ** و - **لَكُمْ** بۆتان (-فه راهه مدیئی) **جَنَّاتٍ** با خاتی ک (چۆن با خاتی) **وَيَجْعَلُ** و
 - **لَكُمْ** بۆتان (-فه راهه مدیئی) **أَنْهَارًا** چه نده ها رووبار (۱۲) **مَّا لَكُمْ** ئه وه چیتانه بۆ **لَا تَرْجُونَ** ناخوازن
لِلَّهِ (له -بۆ) خودا **وَقَارًا** ریزو شکویه ک (۱۳) **وَقَدْ خَلَقْكُمْ** له و کاته ی که ئیه ی - **أَطْوَارًا** قو ناغ به
 قو ناغ (- خولقاندوه) (۱۴) **أَلَمْ تَرَوْا** ئه ی نه و بینیه **كَيْفَ** چۆن **خَلَقَ** - **اللَّهُ** خودا **سَبْعَ** هه فت

سَمَاوَاتٍ ئاسمانان ی (- خولقاندوه) **طَبَاقًا** چین له سه‌رچین (۱۵) **وَجَعَلَ** - **القَمَرَ** و مانگی **فِيهِنَّ** تیاپاندا
 ((کردۆته)) **نُورًا** نوور و پوناکی **وَجَعَلَ** - **الشَّمْسَ** وه‌خوری ((کردۆته)) **سِرَاجًا** چرایه‌کی داگیرساو
 (۱۶) **وَاللَّهُ** و خودا **أَنْبَتَكُمْ** ئیوه‌ی - **مِّنَ** له **الْأَرْضِ** زه‌وی (- پرواندوهه) **نَبَاتًا** پرواندنی (۱۷) **ثُمَّ** پاشان
يُعِيدُكُمْ ده‌تانگێرته‌وه **فِيهَا** لێ/لوی **وَيُخْرِجُكُمْ** و ده‌رتان ده‌هینته‌وه **إِخْرَاجًا** ده‌رهینانی (۱۸) **وَاللَّهُ** و
 خودا **جَعَلَ** - **لَكُمْ** بۆتان **الْأَرْضَ** زه‌وی (- کردۆته) **بِسَاطًا** رایه‌خی (۱۹) **لِتَسْلُكُوا** تا بگرنه‌به‌ر **مِنْهَا**
لِي سُبُلًا چه‌ندین ری ی **فِجَاجًا** فره‌وان و کراوه (۲۰) **قَالَ** - **نُوحٌ** نوح (- گوئی) **رَبِّ** په‌روه‌ردیگاره **إِنَّهُمْ**
 به‌راستی ئه‌وان **عَصَوْنِي** به‌قسه‌یان نه‌کردم و لیم یاخی بوون **وَاتَّبَعُوا** وکه‌وته‌وه‌ی **مَنْ** ئه‌وه‌که‌سه‌ی **لَمْ**
يَزِدْهُ چی بۆ زیاد نه‌کردوه **مَالَهُ** ماله‌که‌ی **وَوَلَدُهُ** و مناله‌کانی **إِلَّا** ته‌نها **خَسَارًا** خه‌ساره‌تمه‌ندی (نه‌ی)
 (۲۱) **وَمَكُرُوا** و پیلانیان گێرا **مَكْرًا** پیلانیکی **كِبَارًا** هه‌ره‌گه‌وره (۲۲) **وَقَالُوا** و گوئیان **لَا تَذَرُنَّ** قه‌ت
 وازمه‌هێنن له **آلِهَتِكُمْ** په‌رستراو و خوداكانتان **وَلَا تَذَرُنَّ** وه‌ه‌رگیز واز مه‌هێنن (نه‌) له **وَدًّا** وه‌دد **وَلَا سُوعَاً** و
 نه‌ سوع **وَلَا يَغُوثَ** و نه‌ یه‌غوٲ **وَيَعُوقَ** و یه‌عوق **وَنَسْرًا** و نه‌سر (۲۳) **وَقَدْ** و به‌راستی **أَضَلُّوا** - **كَثِيرًا**
 زۆریک (له‌ خه‌لك) یان (- گومراکرد) **وَلَا تَزِدْ** و (خودایه) زیاد نه‌که‌یت بۆ **الظَّالِمِينَ** سته‌مکاره‌کان هه‌یج **إِلَّا**
 ته‌نها **ضَلَالًا** گومرایی (۲۴) **مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ** له‌ناو تاوانه‌کانیاندا و به‌هۆیه‌وه **أُغْرِقُوا** نقم کران **فَادْخُلُوا**
 جا خرا‌نه‌ ناو **نَارًا** ئاگرئ (چۆن ئاگریک) **فَلَمْ** **يَجِدُوا** جا نه‌یان‌دۆزیه‌وه‌ و ده‌ستیان نه‌که‌وه‌ت **لَهُمْ** بۆخۆیان
مِّنَ له‌ **دُونِ** غه‌یری **اللَّهِ** خودا **أَنْصَارًا** (هه‌یج) پشتیوانانی (۲۵) **وَقَالَ** - **نُوحٌ** نوح (- گوئی) **رَبِّ**
 په‌روه‌ردیگاره **لَا تَذَرْ** - **عَلَى** له‌سه‌ر **الْأَرْضِ** زه‌وی (- مه‌هێله‌وه‌) **مِنْ** له‌ **الْكَافِرِينَ** کافره‌کان **دَيَّارًا**
 هاموشۆکاریک (هه‌یج که‌سیک) (۲۶) **إِنَّكَ** به‌ دُنیا‌یی تو **إِنْ** ئه‌گه‌ر **تَذَرُهُمْ** وازیان لێ‌بینی و بیان‌هێلیه‌وه‌
يُضِلُّوا ئه‌وه‌ گومرا ده‌که‌ن **عِبَادَكَ** به‌نده‌کانت **وَلَا يَلِدُوا** و نایان‌بێت و لێ‌یان ناکه‌وێته‌وه‌ **إِلَّا** ته‌نها **فَاجِرًا**
 تاوانکار و خراپه‌کاریکی **كَفَّارًا** زۆر کافر (۲۷) **رَبِّ** په‌روه‌ردیگاره **اغْفِرْ** خوش به‌ **لِي** لیم **وَلِوَالِدَيَّ** و له‌
 هه‌ردوو باوانم (دایک و باوکم) **وَلِنَ** و له‌هه‌ر که‌سیک **دَخَلَ** هات‌بێته **بَيْتِي** مالم **مُؤْمِنًا** به‌ ئیمان‌داری
وَالْمُؤْمِنِينَ و **الْمُؤْمِنَاتِ** و له‌ بر‌وادارانی نێرومی **وَلَا تَزِدْ** و زیاد مه‌که‌ بۆ **الظَّالِمِينَ** زالم و سته‌مکاره‌کان (هه‌یج)

سُورَةُ الْجِنِّ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ تَه وپه ږى به به زه ږى و مپهره بان الرَّحِيمِ تَه وپه ږى به خشنده
 قُلْ بَلَىٰ أُوحِيَ سِرُوش كراوه إِلَيَّ يَوْمَ أَنَّهُ كَهَا اسْتَمَعَ - نَفَرٌ دَه سته يه ك مِن لَه الْجِنِّ جَنُوكَه كان (-)
 گوښان گرتوه فَقَالُوا جا وتووږانه إِنَّا به راسټى ئيمه سَمِعْنَا گوښمان ليږوو لَه قُرْآنًا قورثانيكى عَجَبًا عجيب
 و سه رسورپهين (۱) يَهْدِي (تَه و قورثانه) رښمايى ده دات إِلَيَّ به رهو الرُّشْدِ حه ق ناسى فَاَمَّا جا
 باوه رمان هينا به يٰى وَلَنْ نُشْرِكَ وَهه رگيز هاوډل و هاو به ش دانانين بَرَبَّنَا بُو په روه رديگارمان أَحَدًا
 (هيچ) يه كيک (۲) وَأَنَّهُ وَبِه دَلْنِيَايِ تَعَالَى - جَدُّ مَه زنى و پيروزى و شكودارى رَبَّنَا په روه رديگارمان (-)
 به رزو و بالاتره مَا تَخَذَ بُوخوى دانه ناوه صَاحِبَةً (هيچ) دُوسْت و هاوسه ريک وَلَا وَلَدًا و نه (هيچ)
 رُوْلَه يَكِيش (۳) وَأَنَّهُ كَانَ وَبِيْگومان جَارَان يَقُولُ - سَفِينًا نه فام و بى ثاوه زه كه مان عَلَيَّ ده رياره
 اللَّهُ خُودَا شَطَطًا قسه ى نار هوا و نابه جى (كوفريان) (- ده گوت) (۴) وَأَنَا وَبِه راسټى ئيمه ظَنَّنَا و امان
 ده زانى أَن كَه لَنْ تَقُولَ - الْإِنْسُ ئاده ميزاد وَالْجِنُّ وَجَنُوكَه - هه رگيز نالين (و هه ثنابه ستن) عَلَيَّ
 به سه ر اللَّهُ خُودَا كَذِبًا (هيچ) درويه ك (۵) وَأَنَّهُ وَبِه راسټى كَانَ جَارَان رِجَالٌ پياوانيك مِن لَه
 الْإِنْسِ مَرُوفَه كان يَعُودُونَ هانايان ده برد و په ناگريان ده كرد بَرِجَالٍ به پياوانيك مِن لَه الْجِنِّ
 جَنُوكَه كان فَزَادُوهُمْ جا تَه وان بُوږيان زياد كردن رَهَقًا ماندوږتې (۶) وَأَنَّهُمْ وَبِيْگومان تَه وان ظَنُّوا و ايان
 زانى كَمَا هه رچوَن ظَنَنْتُمْ ئيوه ش واتان زانى أَن كَه لَنْ يَبْعَثَ - اللَّهُ خُوداى گه و ره (- هه رگيز نانيږت)
 أَحَدًا (هيچ) يه كيک (۷) وَأَنَا وَبِه راسټى ئيمه لَمَسْنَا السَّمَاءَ به ئاسمان كه وتين فَوَجَدْنَاهَا ئيتر
 بينيمان (ئاسمان) مُلْتَمِتٌ پركراوه لَه حَرَسًا پاسه واناى شَدِيدًا توند و به هيز وَشُهْبًا لَه گهل نه يزه كان و
 (تَه سټيره - پارژان) (۸) وَأَنَا وَلَه راسټيدا ئيمه كَمَا پيشتر نَقَعْدُ داده نيشتين مِنْهَا لِيْ مَقَاعِدَ دانيشټگه ى

زورَ لِلَّسَّمْعِ بُوَيْسْتَن فَمَنْ جَاءَهُ وَهُوَ يَسْتَمِعُ گویبگری الْآنَ ئیستا یَجِدْ ده بینیت له بوی شَهَابًا
 چه ندين ئەستێره رژێک (که) رَصَدًا ئاراسته یکراوه (له بۆسه دا ئاماده و چاودێرن) (۹) وَأَنَا له راستیدا
 ئیمه لَا نَدْرِي نازانین أَ تَخَوُّ شَرَّ زِيَان أُرِيدَ ویستراوه بَمَنْ بۆئەوانه ی فِي له الْأَرْضِ زه ویدان أُمِّ
 یان أَرَادَ بِهِمْ - رَبِّهِمْ پهروهردگاریان رَشَدًا رێ نیشاندان و هیدایهت ی (-ویستوووه بۆیان) (۱۰) وَأَنَا
 و به دنیایي مِّنَّا تێماندا ههیه الصَّالِحُونَ که سه چاکه کان وَمِنَّا و له ئیمه شدا هه ن دُونَ خوارتر له
 ذَلِكَ تَهوان کُفَّا - پێشتر ئیمه طَرِيقَ چه ندين رێچه و رێبازی قَدَدًا پارچه پارچه (-بووین) (۱۱) وَأَنَا
 و به دنیایي ئیمه ظَنَنَّا (دَلْنِيا بووین) أَنْ که لَنْ نَعْجِزَ هه رگیز - اللَّهُ خُودَا فِي له الْأَرْضِ زه ویدا (-)
 دۆشدا نا هینین و دهسته وه سان نا که یین) وَلَنْ وهه رگیز نَعْجِزُهُ دۆشی دا نا هینین هَرَبًا به هه لاتنیش
 (۱۲) وَأَنَا و به راستی ئیمه لَمَّا کاتێ سَمِعْنَا گویمان له - الْهُدَى رێنمونی یه که (قورئان) (-بوو) أَمَّا
 باوه رمان هینا بِهِ پێی فَمَنْ جَاءَهُ رَكْعَتًا یُؤْمِنُ باوه ر به یخی بَرِّهِ به پهروهردگاری فَلَا یَخَافُ تَهوه
 ناترسی له بَخْسًا (هیچ) که مکردن و بێ نرخ کردنیک (بۆ کاره چاکه کانی) وَلَا رَهَقًا و نه (هیچ) بارکردن و
 شه که ت کردنیک (به زیاد کردنی تاوان) (۱۳) وَأَنَا و به دنیایي ئیمه مِّنَّا تێماندا یه الْمُسْلِمُونَ
 موسلمان هه کان وَمِنَّا و تێماندا یه الْقَاسِطُونَ سه رکهش و سه ته مکاره کان فَمَنْ جَاءَهُ وَهُوَ أَسْلَمَ ملکه چی
 کردوه (بۆ خودا و موسلمان بووه) فَأُولَئِكَ تَهوه تَهوان تَحَرَّوْا گه راون و دوزیتیا نه وه رَشَدًا رێیه کی حه ق
 (۱۴) وَأَمَّا هه رچی الْقَاسِطُونَ سه ته مکار و لاده رانن له ئیسلام فَكَانُوا تَهوه لِحَبْلِهِمْ بۆ دۆزه خ حَطَبًا
 داری سوتان (-بوون) (۱۵) وَأَنْ لَّوِ و تَه گه ر بهاتایه اسْتَقَامُوا راسته رێ بوانه عَلٰی له سه ر الطَّرِيقَةِ
 رێگایه که لَا أَسْقِيْنَاهُمْ تَهوه به دنیایي بۆمان ده باراندن مَاءً ئاو (بارانی) کی غَدَقًا زور و به فه ر (۱۶)
 لِنَفْتِنَهُمْ تا کوو تا قیان بکه ی نه وه فِيهِ تیایدا وَمَنْ و هه رکه سیکی یُعْرِضُ پشت بکات عَنْ له ذِكْرِ يَاد
 (ئاموژگاری - قورئان) ی رَبِّهِ پهروهردگاری یَسْأَلُکَ ده یخاته ناو عَذَابًا عه زاب و تَه شکه نجه یه کی صَعْدًا
 دژواری پووله زیاد (۱۷) وَأَنْ و (ههروه ها سه روش کراوه بۆم) که الْمَسَاجِدَ هه رچی شوین هه کانی سوژده بردنه
 گشتیان لِلَّهِ هه ره ی خودان فَلَا تَدْعُوا جَا مه پارینه وه وبانگ مه که ن ومه په رستن مَعَ له گه لِ اللَّهِ

خودا أَحَدًا (هیچ) یه کتیک (۱۸) وَ (ههروهها سروش کراوه بۆم) أَنَّهُ لَمَّا كَاتَبَكَ كَهْوَا قَامَ - عَبْدُ
بهندهی اللّهِ خودا (-ههلساوه) يَدْعُوهُ دهپاراوه لیي كَادُوا يَكُونُونَ خهريك دهبوو عَلَيْهِ بهدهوری دا
لَبَدًا كَوْدَهبوونهوه و بهسهریه کدا دهکهوتن (۱۹) قُلْ بَلَىٰ إِنَّمَا أَدْعُو هه رتهنها رَبِّي پهروهردیگارم (-)
دهپهرستم و دهپاریمهوه لیي) وَلَا أُشْرِكُ - بِهِ -- أَحَدًا (هیچ) یه کتیک (-شهريك ناکهم) (--پیی) (۲۰)
قُلْ بَلَىٰ إِنِّي بهدلنیایی من لَا أَمْلِكُ بهدهستم نیه لَكُمْ بۆتان ضَرًّا (هیچ) زیان و زهرهړیک وَلَا رَشَدًا
و نه (هیچ) (خستنهسهر) رپی هه قتیک (۲۱) قُلْ بَلَىٰ إِنِّي بهدلنیایی من لَنْ يُجِيرَنِي هه رگیز په نام نادات
مِنْ لَهُ اللّهِ خودا أَحَدٌ (هیچ) که سیک وَلَنْ أَجِدَ وهه رگیز نادۆزمهوه مِنْ دُونِهِ جگه لهو (له خودا)
مُلْتَحِدًا (هیچ) په ناگهیه ک (۲۲) إِلَّا جگه له بَلَاغًا راگه یاندنیک (نه بی) مِنْ لَهُ اللّهِ خودایهوه
وَرِسَالَاتِهِ له گه ل په یامه کانی (خودا) وَمَنْ وهه ر که سیک یَعَصِ یاخی بیت له اللّهِ خودا وَرَسُولُهُ
وپیغه مبه ره که ی فَإِنَّ تهوه بهدلنیایی لَهُ بَوَى هه یه نَارَ ئاگری جَهَنَّمَ دۆزه خ خَالِدِينَ هه تاهه تا فِیْهَا
تیایدان أَبَدًا به نه براوه یی (۲۳) حَتَّى هه تا کو إِذَا که رَأَوْا بینیان مَا تهوه ی یُوعَدُونَ به لپن دهدریت
پیدیان فَسَيَعْلَمُونَ تهوساکه دهزانن مَنْ كَى أَضَعُفُ بیتهیزتره نَاصِرًا پشتیوانی وَأَقْلُ وکه متره عَدَدًا
ژماره ی (۲۴) قُلْ بَلَىٰ إِن أَدْرِی نازانم أَقْرَبُ ئایا نزیکه مَا تهوه ی تُوعَدُونَ به لپنتان پیده دری أَمْ
یان یَجْعَلُ - لَهُ -- رَبِّي پهروهردیگارم أَمَدًا ماوهیه کی (دووری) (--بۆ) (-داده نیت) (۲۵) عَالَمُ
(هه رخوی) زانای الْغَيْبِ غه یبه (په نهان و نادیاره کان) فَلَا يُظْهَرُ جا (ئاگدار ناکات) عَلَيَّ بهسه ر غَیْبِهِ
نادیار و نه ینیه کانی خوی أَحَدًا (هیچ) یه کتیک (۲۶) إِلَّا مه گهر مِنْ تهوه ی ارْتَضَى لیي رازی بیت و
هه لی بژارد بیت مِنْ لَهُ رَسُولٌ په یامبه ریک فَإِنَّه جا بهدلنیایی خودا يَسْلُكُ (دهنیریت) مِنْ لَهُ بَيْنَ
نیوان يَدِيْهِ دهسته کانی (له بهرده می) وَمِنْ و له خَلْفِهِ دواوه ی رَصَدًا پاسه وانا نیک (له فریشته) (۲۷)
لِيَعْلَمَ تا بزانت اَنْ کهوا قَدْ أَبْلَغُوا بهدلنیایی - رِسَالَاتٍ په یامه کانی رَبِّهِمْ پهروهردگاریان (-)
گه یاندووه) وَأَحَاطَ و دهوری داوه (زانباری تهواوی هه یه) بِمَا به وهی لَدَيْهِمْ لایانه وَأَخْصَى و ئامار و
سه ر ژمیری کردوه كُلَّ هه موو شَيْءٍ شتیک عَدَدًا به ژمار (۲۸)

سُورَةُ الْمَزْمِلِ

بِسْمِ بَهْناوِی اَللهِ خُودا اَلرَّحْمٰنِ تَهوپه‌ری به به‌زه‌یی و میهره‌بان اَلرَّحِیْمِ تَهوپه‌ری به‌خشنده
یَا اَیُّهَا هُوَ تَه‌ی الْمَزْمِلُ تَه‌وکه‌سه‌ی خوی داپوشیوه (۱) قُمْ هه‌ئسه رابوه‌سته (نوێژ بکه) اللَّیْلَ شه‌وی
إِلَّا تَه‌نِهَا قَلِیْلًا که‌میکی (نه‌بی) (۲) نَصَفَهُ نیوه‌ی اَوِ یان انْقُصْ که‌مکه‌وه مِنْهُ لَی قَلِیْلًا که‌میکی (۳)
اَوِ یان زِدْ زیاده‌که عَلَیْهِ بۆسه‌ری وَرَتَلِ و - الْقُرْآنَ قورئان (-بخوینه‌وه) تَرْتِیْلًا و ۱ خویندنه‌وه‌یه‌کی به‌رِیک
و پیکی یه‌ک له‌دوای یه‌ک (۴) اِنَّا به‌دُنْیَا بئِیمه سَنُلْقِیْ له‌وزوانه هه‌ل تَه‌ده‌ینه عَلَیْکَ سه‌رت قَوْلًا
وته‌یه‌کی ثَقِیْلًا گران و سه‌نگین (۵) اِنَّ بَیْگُومَانَ نَاشِئَةً بَیْکِه‌اته‌ی اللَّیْلِ شه‌و هِیَ (تَه‌و به‌دُنْیَا بئِی) اَشَدُّ
توند تره وَطْئًا کاریگه‌ریه‌که‌ی وَاَقْوَمُ و راست و دروست تره قِیْلًا گوفتاره‌که‌ی (۶) اِنَّ بَیْگُومَانَ لَکَ بَوْتُ
هه‌یه فِی له النَّهَارِ کاتی رۆژ سَبْحًا (چالاک‌ی و هاتوچووکردنیکی) طَوِیْلًا دوور و درێژ (۷) وَاذْکُرْ وه‌یادبکه‌وه
و به‌رده‌وام به‌یینه اَسْمَ ناوی رَبِّکَ په‌روه‌ردیگارت وَتَبَتَّلْ و خَوْتُ - اِلَیْهِ هه‌ر بۆ تَه‌و (-یه‌کلا بکه‌وه) تَبَتَّیْلًا
یه‌کلاکردنه‌وه‌یه‌کی (ی ته‌واو) (۸) رَبُّ خَواوه‌ندی الْمَشْرِقِ رۆژه‌لات وَالْمَغْرِبِ و رۆژ ئاوا لَا نِیْهَ اِلَهِ
هیچ خودایه‌کی إِلَّا تَه‌نِهَا هُوَ تَه‌و (نه‌بی) فَاتَّخِذْهُ جَا بۆخَوْتُ تَه‌و بکه وَکِیْلًا پشت پێ به‌ستراو و
کاریپسپێردراو (۹) وَاصْبِرْ و ئارام بگه‌ر عَلٰی له‌سه‌ر مَا تَه‌وه‌ی یَقُولُونَ تَه‌وان ده‌یلێن وَاهْجُرْهُمْ و وازیان لێ
بینه هَجْرًا وازه‌ینانیکی جَمِیْلًا جوان (۱۰) وَذَرْنِی و لَیْم بگه‌رئِی وَالْمُکَذِّبِیْنَ له‌گه‌ل به‌درۆدانه‌ره‌کان (وبی)
باوه‌ره‌کان) اُولٰی تَه‌وانه‌ی خاوه‌ن النِّعْمَةِ ناز و نِعمه‌ت و خۆش گوزه‌رانینه وَمِهْلَهُمْ و - قَلِیْلًا که‌میکی (-
مۆله‌تیان بده) (۱۱) اِنَّ بَیْگُومَانَ لَدِیْنَا ئِیمه لَامَانَ هه‌یه اُنْکَالًا کَوْتُ و زنجیر گه‌ل وَحَحِیْمًا و دۆزه‌خیک
(۱۲) وَطَعَامًا و خوراکیک ذَا ی غُصَّةٍ گِیر وَعَذَابًا و عه‌زابیکی اَلِیْمًا زۆربه‌ ئیش و ئازار (۱۳) یَوْمَ رۆژی
که تَرْجُفُ - الْأَرْضُ زه‌وی وَالْجِبَالُ و شاخ و کێوه‌کان - راده‌هه‌ژین وَكَانَتْ - الْجِبَالُ و شاخ و کێوه‌کان -
ده‌بنه) کَثِیْبًا ته‌پۆلکه و گردی خۆل و لمی مِیْلًا په‌رت و رووکراو (۱۴) اِنَّا بَیْگُومَانَ ئِیمه اَرْسَلْنَا - اِلَیْکُمْ

بۆتان (-مان نارد) رَسُولًا په يامبه ريک (چون په يامبه ريک!) شَاهِدًا شايت عَلَيْكُمْ له سهرتان گَا
 هه رچون اَرْسَلْنَا - اِلَى بُو فِرْعَوْنَ فيرعهون (-مان ناردمان) رَسُولًا په يامبه ريک (١٥) فَعَصَى ئه وه بوو -
 فِرْعَوْنَ فيرعهون (-ياخي بوو و سهر پيچيکرد له) الرُّسُولَ په يامبه ره که فَأَخَذْنَاهُ جا ئه ومان راپيچ کرد
 و سزاماندا اَخَذًا راپيچکردنيکي و بِيَلًا سهخت و خراب (١٦) فَكَيْفَ جا چون تَقْوَنَ خو ده پاريزن اِنْ
 ئه گهر كَفَرْتُمْ ئيمان تان نه هيئا و کوفرتان کرد يَوْمًا له رُوژتيک (که) يَجْعَلُ - الْوِلْدَانَ مِثْلًا شِيبًا پير و
 سهرسي (-ده کات) (١٧) السَّمَاءُ ئاسمان مُنْفَطِرٌ - بِه پي (-شهو برده و لهت و پهت بووه) كَانَ -
 وَعَدُهُ به ليني خوداي (-ههر) مَفْعُولًا هاتبووه جي و رويدا (-بوو) (١٨) اِنَّ بَيْغُومَانَ هَذِهِ ئه مه تَذِكْرَةٌ
 يادخه ره وه و ئاموژگاري يکه فَمَنْ جا هه رکه سي شَاءَ (بيه و يت) اتَّخَذَ - اِلَى به ره و رِبِّه پهره ردگاري سَبِيلًا
 ريگايه ک (-ده گريته بهر) (١٩) اِنَّ بَيْغُومَانَ رَبِّكَ پهره ردگار ت يَعْلَمُ ده زانيت اَنَّكَ که تو تَقُومُ
 هه لده ستی اَدْنَى نزيکتر (که متر) مِنْ له ثَلَاثِي دووله سي اللَّيْلِ شهو وَنِصْفَهُ ونيوه شی و ثَلَاثَهُ و سَيِّه کی
 وَطَائِفَةٌ و کومه ليکيش مِّنَ له الَّذِينَ ئه وانه ي مَعَكَ له گه لئن وَاللَّهُ و خودا خو ي يَقْدِرُ دياريده کات
 ئه ندازه ي اللَّيْلِ شهو وَالنَّهَارَ و رُوژ عِلْمَ زاني اَنْ که لَنْ تُحْصَوْهُ ئيوه هه رگيز ناتوانن بره که ي ديارى بکه ن
 فَتَابَ عَلَيْكُمْ (جا ليتان خوش بوو) فَاقْرَءُوا جا بخويننه وه مَا ئه وهنده ي تَيَسَّرَ ئاسان بووله سهرتان مِنْ
 له الْقُرْآنِ قورئان عِلْمَ (خودا) زاني اَنْ که سَيَكُونُ له مه ولا - مِنْكُمْ له نگو مَرْضَى نه خو شانيک -ده بن
 وَآخِرُونَ و که سانی تريش يَضْرِبُونَ (ده گه رين) فِي له الْأَرْضِ زهوى يَبْتَغُونَ - مِنْ له فَضْلِ اللَّهِ
 فه زلي خودا -ده گه رين و ده خوازن وَآخِرُونَ و (که سانی) تريش يَقَاتِلُونَ ده جهنگن فِي له سَبِيلِ پيناوى
 اللَّهُ خودا فَاقْرَءُوا جا بخويننه وه مَا ئه وهى (ئه وهنده ي) تَيَسَّرَ ئاسان بِي مِنْهُ لِي (له قورئان) وَأَقِيمُوا و
 ريک و پيک و دامه زراو - الصَّلَاةَ نوڙ - بکه ن وَأَتُوا و به خشن الزَّكَاةَ زه کات وَأَقْرِضُوا و قهرد بده نه اللَّهُ
 خودا قَرْضًا قهرديکي حَسَنًا چاک و پاک وَمَا و هه رچي تَقَدَّمُوا بيه خشن و پيشي بخه ن لِأَنْفُسِكُمْ بُو
 خو تان مِنْ له خَيْرٍ خير و چاکه ي تَجِدُوهُ (ئه وه) ده يبيننه وه عِنْدَ لای اللَّهِ خودا هُوَ ئه و خَيْرًا چاکتره

وَأَعْظَمَ وَگه‌وره‌تره أَجْرًا له‌پاداشتدا وَاسْتَغْفِرُوا و داوای لیخوښبوون بکه‌ن له اللّٰه خودا إِنَّ بَیْگومان
اللّٰه خودا غَفُورٌ زُور لیخوښبووی رَحِيمٌ زُور میهره‌بانه (۲۰)

سُورَةُ الْمَدْثَرِ

بِسْمِ به‌ناوی اللّٰه خودا الرَّحْمَنِ ته‌وپه‌ری به‌به‌زه‌یی و میهره‌بان الرَّحِيمِ ته‌وپه‌ری به‌خشنده
يَا أَيُّهَا هُوَ ئَهِی الْمَدْثَرُ ته‌وه‌ی خو‌ی پی‌چاوه‌ته‌وه (۱) قُمْ هه‌لسه فَأَنْذِرْ بترسینه و وریا بکه‌ره‌وه (۲) وَ
رَبِّكَ و هه‌ر په‌روه‌ردیگارت فَكَبِّرْ به‌گه‌وره‌ دابئی (۳) وَثِيَابَكَ و جل و به‌رگت فَطَهِّرْ پاککه‌ره‌وه (۴)
وَالرُّجْزَ و - فَاهْجُرْ دووربکه‌ره‌وه (له - هه‌رچی عه‌زابه‌ینه له بت و تاوان) (۵) وَلَا تَمْنُنْ و میننه‌ت مه‌که (له
کار و به‌خشینت) تَسْتَكَثِّرْ (پیت زو‌ریبت) (۶) وَلِرَبِّكَ و هه‌ر بۆ په‌روه‌ردیگارت فَاصْبِرْ خو‌راگره و ئارام
بگره (۷) فَإِذَا جَاكَ تَيْكُ نَقِرَ - فِي له النَّاقُورِ لی‌ده‌ره‌که (که‌ره‌نا) - درآ (۸) فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ ئَا ته‌وی
رَوْثَى يَوْمَ رَوْثَى عَسِيرٌ زُور سه‌خت و گرانه (۹) عَلَى له‌سه‌ر الْكَافِرِينَ یه‌کخو‌انه‌په‌رست و کافران غَیْرُ
بِیْ یَسِيرٍ (هیچ) سوکی و ئاسانی‌که (۱۰) ذَرْنِي لی‌گه‌رئ له من - وَمَنْ و ته‌وکه‌سه‌ی خَلَقْتُ من
خولقاندوو‌مه وَحِيدًا به‌ته‌نیا (۱۱) وَجَعَلْتُ - لَهُ .. مَالًا سامانیکی مَمْدُودًا (زور و زه‌وه‌ند) .. بۆ و ی
- داناره (۱۲) وَبَنِينَ و کو‌رانیکی شُهُودًا ئاماده و به‌رده‌سته (۱۳) وَمَهْدَتٌ رُوحَسَانْدَم لَهُ لَوِی تَمْهِيدًا
روخساندنیک (ی زور باش) (۱۴) ثُمَّ هَيْشْتَا يَطْمَعُ ته‌ماع ده‌کا أَنْ که أَزِيدَ (بۆی) زیادبکه‌م (۱۵)
كَلَّا ناه‌خیر إِنَّهُ به‌پاستی ته‌و كَانَ لِآيَاتِنَا - به‌رامبه‌ر ئایاته‌کانمان عَنِيدًا رکه‌کار (-بوو) (۱۶)
سَأَرْهَقُهُ به‌م زوانه زور ماندوی ده‌که‌م به‌عه‌زابی صَعُودًا رپو له به‌رزی و زیادی (۱۷) إِنَّهُ بَیْگومان
ته‌و فَكَّرَ بیریکرده‌وه وَقَدَّرَ و هه‌لیسه‌نگاند (۱۸) فَقُتِلَ به‌کوشت چوو (به‌کوشتچی) كَيْفَ چونی
قَدَّرَ هه‌لسه‌نگاند (۱۹) ثُمَّ دِيسَان قُتِلَ به‌کوشت چوو كَيْفَ چونی قَدَّرَ هه‌لسه‌نگاند (۲۰) ثُمَّ
ئینجا نَظَرَ لِرَیْمَا (۲۱) ثُمَّ پاشان عَبَسَ رپوی گرژ کرد وَبَسَرَ نیوچاوانی و یک هیناوه (۲۲) ثُمَّ ئینجا

أَدْبَرَ پشتی تیکرد **وَاسْتَكَبَرَ** و ته که بوری کرد وه خوئی بهزل دانا (۲۳) **فَقَالَ** ئینجا گوتی **إِنْ هَذَا** ئه مه
 (هیچ) نیه **إِلَّا** تهنها **سِحْرٌ** جادوئیک ه **يُؤْتِرُهُ** (ده گیردریته وه و وه رگراوه) (۲۴) **إِنْ هَذَا** ئه مه (هیچ) نیه
إِلَّا تهنها **قَوْلٌ** قسهی **الْبَشَرِ** مروّقه (۲۵) **سَأْصِلِيهِ** به دلنیاپی ئه یخه مه ناو و ئه یسوتینم له **سَقَرٌ**
 سه قهر (۲۶) **وَمَا أَدْرَاكَ** جا تو جوزانی **مَا** - **سَقَرٌ** سه قهر (-چی یه) (۲۷) **لَا** نه **تُبْقِي** ده هیلیتته وه
وَلَا و نه **تَذُرُ** به جیش ده هیل (۲۸) **لَوْاحَةٌ** زور (خراب) تیکده ره **لِلْبَشَرِ** بو پیست و به شهر (۲۹)
عَلِيًّا له سه ریه تی **تِسْعَةَ عَشَرَ** نوزده (۳۰) **وَمَا جَعَلْنَا** - **أَصْحَابَ النَّارِ** و هاوړیانی ناگر (کاربه ده ستانی
 دوزه خ) مان - نه کردوته (شتی تر) **إِلَّا** تهنها **مَلَائِكَةً** فریشته (نه بی) **وَمَا جَعَلْنَا** و - **عِدَّتَهُمُ** ژماره ی
 ئه وانیش - مان وا لینه کردوه **إِلَّا** هر تهنها **فِتْنَةً** فیتنه و تاقیکردنه وه یه **لِلَّذِينَ** بو ئه وانیه **كَفَرُوا**
 کوفریان کردوه و یه کخودا په رست نه بوون **لَيَسْتَيِقِنَ** تا - **الَّذِينَ** ئه وانیه **أُوتُوا** .. **الْكِتَابَ** کیتاب .. یان
 بو هاتوو - دلنیا بن وبگه نه یه قین **وَيَزِدَادَ** و - **الَّذِينَ** ئه وانیه **آمَنُوا** باوهریان هیناوه **إِيمَانًا** - ئیمانیان
 زیاد بکات **وَلَا يَرْتَابَ** و - **الَّذِينَ** ئه وانیه **أُوتُوا** .. **الْكِتَابَ** کیتاب - یان بو هاتوو **وَالْمُؤْمِنُونَ** و
 ئیمانداره کانیش (-هیچ) نه که ونه گومان **وَلَيَقُولَ** و هه تا - **الَّذِينَ** ئه وانیه **فِي** له ناو **قُلُوبِهِمْ** دلیان
مَرَضٌ نه خوئی (نیفاق هه یه) **وَالْكَافِرُونَ** و کافره کان - بلین: **مَاذَا** - **أَرَادَ** .. **اللَّهُ** خودا - چی ..
 ویستوه **بِهَذَا** بهم **مَثَلًا** نمونه یه ؟ **كَذَلِكَ** ئا به وشپوه **يُضِلُّ اللَّهُ** خودا - **مَنْ** هه رکه سیك **يَشَاءُ**
 بیهوئیت - گومرای ده کات **وَيَهْدِي** و **مَنْ** هه رکه سیك **يَشَاءُ** بیهوئیت - پینمای ده کات **وَمَا يَعْلَمُ** و
 (که س) نازانیت (چه ندی و چونی) **جُنُودٌ** سه ربا زانی **رَبِّكَ** په روه ریگارت **إِلَّا** تهنها **هُوَ** ئه و خوئی
 (نه بی) **وَمَاهِي** و ئه وه (شتیک) نیه **إِلَّا** تهنها **ذِكْرِي** بیرخه ره وه **لِلْبَشَرِ** بو هه رچی مروّقه (۳۱) **كَلَّا** نا
 نه خیر **وَالْقَمَرِ** سوئند به مانگ (۳۲) **وَاللَّيْلِ** و سوئند به شه و **إِذْ** که **أَدْبَرَ** پشتی هه لکرد (۳۳)
وَالصُّبْحِ و سوئند به به یانی **إِذَا** کاتیک **أَسْفَرَ** ده رکه وت (پړونکی هینا و تاریکی لادا) (۳۴) **إِنَّهَا** بیگومان
 ئه و (سه قهر) ه **لِإِحْدَى** هه ریه کیکه (له) **الْكُبَرِ** زورگه وره کان (۳۵) **نَذِيرًا** ترسینه ره **لِلْبَشَرِ** بو مروّف
 (۳۶) **لِمَنْ** بو هه رکه سیك **شَاءَ** - **مِنْكُمْ** له نگو (-بیهوئی) **أَنْ** که **يَتَقَدَّمُ** پیش بکه وئیت **أَوْ** یان **يَتَأَخَّرَ**

دوا بکهوئیت (۳۷) کُلُّ هَمُوو نَفْسٍ نَهْفَسِکَ بِمَا بَهْوِی کَسَبَتْ بَهْدَهستی هیناوه (له کار و گوفتار و بیروپایه کانی) رَهِيْنَةُ گِرَوْدَه وگرفتاریکه - (۳۸) اِلَّا جَگَه له اَصْحَابَ دَهسته وکومه لی اَلِیْمِیْنِ رَاسْتان

(۳۹) فِي (ئهوان) له ناو جَنَاتٍ باغاتیک ن یَتَسَاءَلُوْنَ پرسیار لیک ده کهن (۴۰) عَنْ دهرباره ی الْمُجْرِمِیْنَ تاوانکاره کان (۴۱) مَا ئه ری چی سَلَکُمْ ئیوه ی راپیچکرده فِي بۆ ناو سَقَرَ سه قهر

(۴۲) قَالُوا گوتیان لَمْ نَكُ ئیمه پیشان - مِنْ له الْمُصَلِّیْنَ نوێژخوینه کان - نه بووین (۴۳) وَلَمْ نَكُ و ئیمه پیشان - نَطْعُمُ خواردنمان - نه - ده دا به الْمُسْكِیْنَ هه ژار (ان) (۴۴) وَكُنَّا و ئیمه جاران نَحْنُضُ

به ناو ده که و تین (له وتار و رهفتاری ناحه ق) مَعَ له گه لْ اِنْخَائِضِیْنَ به ناوکه وتوه کان (ههر که سیک که شوین هه واو ناحه ق که وتبا) (۴۵) وَكُنَّا و پیشان نَكَذَّبُ ئیمه به درۆمان داده نا و باوه رمان نه ده کرد یَوْمَ به

رَوْزِ الدِّیْنِ حیساب (پاداشت و سزا) (۴۶) حَتَّى هه تا کوو اَتَانَا بۆمان هات اَلْیَقِیْنِ رَاسْتی و یه قین (مرد) (۴۷) فَمَا تَفْعَلُهُمْ جا سودیان پیناگه یه نی شَفَاعَةُ تَکای الشَّافِعِیْنَ تَکا کاران (۴۸) فَمَا لَهُمْ ئیتر

ئه وه چیتیان عَنْ له التَّذْکِرَةِ بیرخستنه وه و ئاموژگاری مُعْرِضِیْنَ پشت لیکه رن (۴۹) کَانَهُمْ ئه وان ههروه کی حَمْرٌ ره وه که ر (ی کیوی) ی مُسْتَنْفِرَةٌ راپه ریوو بن (۵۰) فَرَّتْ دهرپه ری بن و رهوی بنه وه مِنْ

له قَسْرَةٍ شِیران (۵۱) بَلْ به لکو یَرِیدُ - کُلُّ هَمُوو اَمْرِیْ که سیک مِنْهُمْ له وان - ده یه وئیت اَنْ که یُوْتِیْ یی بدری صَحْفًا گه لیک په راوی مُنْشَرَّةً په رتکراو (۵۲) کَلَّا نا بَلْ به لکو لَا یَخَافُونَ

ناترسن له الْآخِرَةِ رَوْزِ دوا یی (۵۳) کَلَّا نا اِنَّهٗ بَیْگومان ئه وه تَذْکِرَةٌ بیرخه ره وه و ئاموژگاریکه - (۵۴) فَمَنْ جَاءَهُ شَاءَ (بیهوی) ذِکْرُهُ یاد ی (ده کاته وه) (۵۵) وَمَا یَذْکُرُونَ و یادیش ناکه نه وه اِلَّا

مه گهر اَنْ ئه وه ی که یَشَاءَ - اللّٰهُ خُودا (- بیهوئیت) هُوَ هه ر ئه وه اَهْلٌ (شایسته ی) التَّقْوٰی لى ترسان و خَوْلٰی پاریزی وَاَهْلٌ و (شایسته به) الْمَغْفِرَةِ لیبوردن و لیخوشبوون ه (۵۶)

بِسْمِ به‌ناوی الله خودا الرَّحْمَنِ ته‌وپه‌ری به‌به‌زه‌یی و میهره‌بان الرَّحِیمِ ته‌وپه‌ری به‌خشنده
 لَا أُقْسِمُ سوئند... نه‌بی یَوْمَ به‌رۆژی الْقِيَامَةِ سه‌لا (زیندووکردنه‌وه و هه‌لسانه‌وه له‌گۆر) (۱) وَلَا أُقْسِمُ و
 سوئند... نه‌بی بِالنَّفْسِ به‌ته‌وه نه‌فسه‌ی اللّوَامَةِ لۆمه‌کاره (۲) أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ ئایا ئینسان... وا‌حساب
 ده‌کات اَللّٰنَ تَجْمَعُ که‌کۆناکه‌ینه‌وه عِظَامُهُ ئیسکه‌کانی (۳) بَلَىٰ به‌ئێ قَادِرِينَ توانادارین عَلٰی له‌سه‌ر اَن
 ته‌وه‌ی نُسْوٰی سازی بکه‌ینه‌وه (رێک و چاک بکه‌ینه‌وه) بَنَانُهُ سه‌ره‌ په‌نجه‌کانی (۴) بَلْ به‌لام یُرِیدُ
 الْإِنْسَانَ ئینسان... ده‌یه‌وئێت لِفَجْرِ (که‌ درۆبکات به‌) أَمَامَهُ ته‌وه‌ی له‌پیشیدا‌یه (له‌داها‌توو قیامه‌ت)
 (۵) یَسْأَلُ پرسیار ده‌کات أَيَّانَ که‌یه؟ یَوْمَ رۆژی الْقِيَامَةِ قیامه‌ت (۶) فَإِذَا جا که‌ بَرَقَ تروسکه‌ی
 داوه‌ الْبَصَرُ بینایی (۷) وَخَسَفَ ... الْقَمَرُ و مانگ... گه‌را (۸) وَجُمِعَ و کۆکراوه‌ الشَّمْسُ رۆژ وَالْقَمَرُ
 و مانگ (۹) يَقُولُ ... الْإِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ * ئینسان * ته‌ورۆژه... ده‌ئێت أَيْنَ له‌کوئیه‌ الْمَفْرُوقِ رِی‌ی ده‌رباز
 بوون (۱۰) كَلَّا نا نه‌خیر لَا نیه‌ وَزَرَ ((هیچ) په‌ناگه‌یه‌ک) (۱۱) إِلَىٰ (هه‌ر) بۆلای رَبِّكَ
 په‌روه‌ردیگه‌رت ته‌وه‌ی یَوْمَئِذٍ رۆژی الْمُسْتَقَرُّ جیگه‌ر بوون (۱۲) يٰنَبَأُ خه‌به‌ری راستی پیده‌دری الْإِنْسَانُ
 ئینسان یَوْمَئِذٍ ته‌ورۆژه بِمَا به‌هه‌رجی قَدَمَ پێشیخستوه‌ وَأَخَّرَ و دوا‌یخستوه‌ (۱۳) بَلْ به‌لکوه‌ الْإِنْسَانُ
 ئینسان عَلٰی نَفْسِهِ به‌سه‌ر نه‌فسی خۆی بَصِيرَةً بینه‌ر وه‌ ئاگایه‌ (۱۴) وَلَوَآلِقَىٰ هه‌رچه‌ند هه‌ل‌بدا و
 به‌ئێنته‌وه‌ مَعَاذِرُهُ بر و بیانوه‌کانی (۱۵) لَا تُحَرِّكُ به‌ یێ... مه‌جولینه‌ لِسَانَكَ زمانت لِتَعْجَلَ تا
 په‌له‌بکه‌ی به‌ لێ (۱۶) إِنَّ به‌ دنیایی عَلَيْنَا هه‌رله‌سه‌ر خۆمانه‌ جَمْعُهُ کۆکردنه‌وه‌ و وَقْرَانُهُ
 خوئینده‌وه‌که‌ی (۱۷) فَإِذَا جا که‌ قَرَأْنَاهُ خوئیندمانه‌وه‌ فَاتَّبِعْ ته‌وه‌ بکه‌وه‌ دوا‌ی قَرَأْنَهُ خوئینده‌وه‌که‌ی
 (۱۸) ثُمَّ پاشان إِنَّ بیگومان عَلَيْنَا هه‌رله‌سه‌ر خۆشمانه‌ بَيَّانُهُ پۆنکردنه‌وی (۱۹) كَلَّا نا بَلْ به‌لکوه‌
 تُجِبُونَ چه‌ز ده‌که‌ن له‌ الْعَاجِلَةِ ته‌وه‌ی حازه‌کی یه‌ (ته‌و ژیا‌نه‌ی ئیستا‌ تیا‌یدان) (۲۰) وَتَذَرُونَ و وه‌لا
 ده‌نێن الْآخِرَةَ (ژیا‌نی) دوا‌ی (۲۱) وَجُوهٌ چه‌ندین روو یَوْمَئِذٍ ته‌وه‌ی رۆژی نَاصِرَةً گه‌شاوه‌یه‌ (۲۲) إِلَىٰ
 لَوْ رَهَّبَهَا په‌روه‌ردگاری نَاصِرَةً ده‌روانی (۲۳) وَوُجُوهٌ و چه‌ندین رووش یَوْمَئِذٍ ته‌وه‌ی رۆژی بَاسِرَةً ترش و
 تفتن (۲۴) تَظُنُّ هه‌رگومانی ته‌وه‌ده‌کات أَنَّ که‌ يَفْعَلُهَا يٰی بکریت و به‌سه‌ری به‌ئێنری فَاقِرَةً (عه‌زابی‌کی)

پشت شکین (۲۵) کَلَّا نَا إِذَا كَانَتْ بَلَغَتْ دَهْگات به التَّرَاقِي بهرینگی (۲۶) وَقِيلَ وَگوترا مَنْ سَكَنَ (ههیه) رَاقٍ چاره بکات (۲۷) وَظَنَّ وَ هه رگومانی ئه وه یکرد و د ننیابوو أَنَّهُ كِه ئه وهیه الْفِرَاقُ لَیک جیابونه وه (ومائئاوایی) (۲۸) وَالتَّفَّتِ وَ تَیک تالا السَّاقُ قَاجِ بِالسَّاقِ به قَاجِ (۲۹) إِلَى هه ر به رهو رَبِّكَ پهروه دیگارتیه یَوْمَئِذٍ ئه ورپوژه الْمَسَاقُ راپیچکران (۳۰) فَلَا جَانَه صَدَقَ باوه ری کرد وَلَا صَلَّى وَ نه نوژی کرد و پاراوه (۳۱) وَلَکِنْ به لکوو کَذَّبَ به دروی داناو وَتَوَلَّى وَ پشتی تیکرد (۳۲) ثُمَّ پاشان ذَهَبَ رُؤِیشت إِلَى بُولای أَهْلِهِ کِه س و کاری یَتَمَطَّى کِه شخه پی ده کاو خُوباده دات (۳۳) أَوَّلَى شیاوتره لَکَ بَوْتَ فَأَوَّلَى شیاوتر (۳۴) ثُمَّ ديسان أَوَّلَى شیاوتره لَکَ بَوْتَ فَأَوَّلَى شیاوتر (۳۵) أَيْحَسَبُ ... الْإِنْسَانُ ئایا ئینسان ... وَا خه یالده کات أَن کِه یُتْرَکَ وازی لیده هیئری سُدَى ههروه ها به خورایی (۳۶) أَلَمْ یَكُ نُطْفَةً ... ئه ی ... تَنوکیک و چوریک * نه بوو مِّنْ لَه مَنیَّ ئاویک (ئاوی پیاو) یَمْنَى (وهک مه نی ئه ریژرا) (۳۷) ثُمَّ پاشان کَانَ عِلَقَةً هه لو اسراویک ... بوو خَلَقَ ئه وسا (خودا) دروستیکرد فَسَوَى ئینجا سازاندی (۳۸) فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَیْنَ جا ** له وه وه ... دروستیکرد ... هه ردوو تاکی (جوت) الذَّکَرُ نیره وَالْأُنْثَى وَ مَیْیه (۳۹) أَلَيْسَ ئه ی - ذَٰلِكَ ئه ویان بِقَادِرٍ تَوانا دار - نِیْیه عَلٰی له سهر (ئه وه ی) أَن کِه یُحْیِی زیندوو بکاته وه الْمَوْتِ مردوو هکان (۴۰)

سُورَةُ الْإِنْسَانِ

بِسْمِ به ناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنِ ئه وپه ری به به زه پی و میهره بان الرَّحِيمِ ئه وپه ری به خشنده هَلْ ئایا أَتَى هاتوته عَلٰی سهر الْإِنْسَانِ ئینسان حِین کاتیک مِّنْ لَه الدَّهْرُ پوژگاروزه مانه لَمْ یَكُنْ - شَیْئًا شتیک - نه بوو مَذْکُورًا باسکراو بیت (۱) إِنَّا بَیْگومان ئیمه خَلَقْنَا وه دیمان هینا الْإِنْسَانَ ئینسان مِّنْ لَه نُطْفَةٍ تَنوکیکی أَمْشَاجِ ئاویتیه نَبْتِیْهِ ژیره زموونی ده خه یں فَجَعَلْنَاهُ جاکردمان به سَمِیعًا بیسه ریکی بَصِیرًا بینهر (۲) إِنَّا ئیمه هَدَیْنَاهُ رَیْگاکه إِمَّا یَا شَاکِرًا سوپاس

گوزاره وَاَمَّا ویا کَفُورًا نا شوکری سپله یه (۳) اِنَّا به دُنْیایی ئیمه اَعْتَدْنَا ئاماده مان کردوه لِّلْکَافِرِینَ

بۆ کافر و یه کخودانه په رستان سَلَّاسِلَ چهنده ها زنجیر وَأَغْلَالًا وچهنده ها کۆت وَسَعِيرًا وئاگریکی

جۆش دراو (۴) اِنَّ به تهکید الْأَبْرَارَ چاک و پاکیان یَشْرَبُونَ ده نوشن مِن له کَأْسٍ کاسه یه ک کَانَ

-مِرَاجُهَا تیکه لکراوه که ی کَافُورًا کافووریک (-بوو) (۵) عَيْنًا کانیه ک یَشْرَبُ ده خۆنه وه بِهَا لَبِی

عِبَادُ بهنده کانی اللّهِ خودا یَفْجَرُونَهَا ده یته قیننه وه و هه لیده قولینن تَفْجِيرًا (چۆن) ته قاندنه وه یه ک

(۶) یُوفُونَ به ته واوی به جیده گه یه نن و وه فا ده کهن به بِالْذِّرِّ نه زره کان (له خوگرته کان) وَیَخَافُونَ و

ده ترسن له یَوْمًا رۆژیک کَانَ شَرُّ شەر و به لاکه ی - مُسْتَطِيرًا به ئاسمانا چوو (-بوو) (۷) وَیُطْعَمُونَ

الطَّعَامَ و خواردن ده ده ن- عَلَی سهره رای حَبِّه حه ز لیکردنی به -مِسْکِنًا که م ده رامه ت وَیَتِمًا

وهه تیوو وَأَسِيرًا و به دیل گیراو (۸) اِنَّمَا - نَطْعِمُكُمْ .. ئه وه ی که .. خواردنتان ده ده یین -ههر ته نها

لِوَجْهِ اللّهِ له راهی خودایه لَا نُزِیدُ نامانه ویت مِنكُمْ له ئیوه جَزَاءُ (نه) پاداشتییک وَلَا و نه شُکُورًا

(هیچ) شوکرانه بژییه کیش (۹) اِنَّا ئیمه نَخَافُ ده ترسین مِن له رَبِّنا پهروه ردیگارمانه وه یَوْمًا رۆژیکی

عَبُوسًا گرژی قَطْرِیرًا ترش وتال و دژوار (۱۰) فَوَقَّاهُمْ - اللّهُ جا خودا - پاراستنی و به دووری گرتن له

شَرٍّ ناخۆشی و نه هامة قی ذَلِكَ ئه وئ الیوم رۆژی وَلَقَّاهُمْ پئی گه یاندن نَصْرَةً گه شاهویه ک وَسُرُورًا

ودلخۆشیه ک (هه رخودا ده زانیت چ دل خۆشیه که) (۱۱) وَجَزَّاهُمْ و پاداشتی دانه وه بِمَا به هوی ئه وه ی

صَبَرُوا ئارامیانگرت- جَنَّةً به به هه شتییک وَحَرِیرًا وئاویشمییک (هه رخودا ده زانیت چه ند خۆش

و نایابه) (۱۲) مُتَّكِنِينَ پالیندا وه ته وه فِیْهَا تیایدا عَلَی له سهر الْأَرَائِكِ تهخت و قه نه فان لَا یَرَوْنَ

نابینن فِیْهَا تیایدا شَمْسًا (نه) هیچ)) رۆژیک وَلَا و نه زَمَرِیرًا سهرما و سوئی زه مه ره ر (۱۳) وَدَانِیَةً و

نزیک و نزمه عَلَیْهِمْ به سه ریاندا ظِلَالُهَا سایه و سیبه ری وَذَلَّلَتْ و ئاسان و شوپ کراوه قُطُوفُهَا

هیشووی میوه کانی تَذْلِيلًا (به لام) شوپوونه وه (۱۴) وَیُطَافُ و ده گیردری عَلَیْهِمْ به سه ریاندا بَانِیَةً

ده فرو سوراحیه ک مِّن له فَضَّةٍ زیوویک (چۆن زیویک) وَأَنْكُوبٍ و گه لیک کووپ کَانَتْ - قَوَارِیرًا

له شوشه و کریستالیک (-بوو) (۱۵) قَوَارِیرَ شوشه یه ک مِّن له فَضَّةٍ زیوویک قَدَّرُوهَا ئه ندازیانکرد و

سازاندویانه تَقْدِيرًا سازدانیکی (هه‌رخودا بزانیته چۆنه) (١٦) وَيُسْقَوْنَ و پێیان ده‌نۆشن فِيهَا تیایدا
 كَأَسَا کاسه‌یه‌ک كَان - مَزَاجُهَا ئاوێته‌که‌ی زَنْجَبِيلًا زهنجه‌بیلێک (-بوو) (١٧) عَيْنًا (له) کانیاویک
 فِيهَا تیایدا تُسَمَّى پێی ده‌وتری سَلْسَبِيلًا سه‌له‌سه‌بیل (١٨) وَيَطُوفُ و ده‌گه‌ڕێت عَلَيْهِمْ به‌سه‌ریاندا
 وَلِدَانٌ کورپێژگه‌ی مُخْلَدُونَ نه‌مر إِذَا ئه‌گه‌ر رَأَيْتَهُمْ ئه‌وانت دیت حَسِبْتَهُمْ وایان خه‌یاڵده‌که‌ی ئه‌وان
 لَوْلَا مرواری مَثُورًا پڕژیندراون (١٩) وَإِذَا و ئه‌گه‌ر رَأَيْتَ بِنیت ثُمَّ لێره و له‌وی (به‌هه‌ر کوێیکدا
 سه‌یر بکه‌ی) رَأَيْتَ (ده‌بینی) نَعِيمًا خۆشی و ناز و نعیمه‌تیک وَمُلْكًا و ده‌سه‌له‌تیک (که‌ به‌راستی) كَبِيرًا
 گه‌وره‌یه (٢٠) عَلَيْهِمْ به‌سه‌ریانده‌وه‌یه ثِيَابٌ پۆشاکي سُنْدُسٍ ته‌نکی ئاوریشمێک خَضْرَ که‌ سه‌وزه
 وَاسْتَبْرَقٌ و پۆشاکێکی ئاوریشمی ئه‌ستوور وَحُلُوا و ده‌پازیند رینه‌وه‌ به‌ أَسَاوِرَ بازنی مِنْ له فَضَّةٍ زیوو
 وَسَقَاهُمْ و پێیان ده‌نۆشی رَبَّهُمْ په‌روه‌ردگاریان شَرَابًا شه‌رابێکی طَهُورًا پاککه‌ره‌وه (٢١) إِنَّ به‌راستی
 هَذَا ئه‌مه كَان - لَكُمْ بۆتان جَزَاءٌ پاداشت (-بوو) وَكَانَ - سَعِیْكُمْ و هه‌وڵ و کۆششتان مَشْكُورًا
 سوپاسکراو (-بوو) (٢٢) إِنَّا بَيِّگومان ئێمه نَحْنُ خُومَان نَزَّلْنَا دامانبه‌زاند عَلَيْكَ به‌سه‌رتا الْقُرْآنَ
 قورئان تَنْزِيلًا دابه‌زاندیک (به‌لام دابه‌زاندنیک) (٢٣) فَاصْبِرْ جا ئارام بگه‌ر لِحُكْمٍ لۆ بپیری رَبِّكَ
 په‌روه‌ردیگارت وَلَا تَطْعُ و گوێمه‌ده مِنْهُمْ که‌سیک له‌وان آثِمًا تاوانباریک (بیت) أَوْ يَنْ كَفُورًا زۆر
 ناشوکر و کافر (٢٤) وَادْكُرْ و یادبکه‌وه اسْمَ ناوی رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت بُكْرَةً به‌یانیان وَأَصِيلًا و
 ئیواران (٢٥) وَمِنْ وَهله اللَّيْلِ شه‌ویشدا فَاسْجُدْ سوژده به‌ره لَهُ لَوَى وَسَبِّحْهُ و ته‌سبیحات بکه
 (خودا به‌ به‌رز و پیرۆزویی عه‌یبناویننه) لَيْلًا شه‌ویکی طَوِيلًا درێژ (٢٦) إِنَّ به‌راستی هَؤُلَاءِ
 ئه‌وانیهي يُحِبُّونَ هه‌زده‌که‌ن له الْعَاجِلَةِ دونه‌ی (ئه‌و شته‌ی که‌ ئیستا له‌به‌رده‌ستانه) وَيَذَرُونَ
 وه‌پشتگوێده‌خه‌ن و به‌جیدلێن وَرَاءَهُمْ له‌ دوايان يَوْمًا پوژتێکی ثَقِيلًا قوړس (٢٧) نَحْنُ ئێمه
 خَلَقْنَاهُمْ ئه‌وانمان به‌دیه‌یناوه وَشَدَدْنَا و توندوتۆلمان کرد أَسْرَهُمْ به‌سترانیان وَإِذَا ئه‌گه‌ر شِئْنَا
 ویستمان بَدَلْنَا (ئه‌وه‌ ده‌گۆڕین) أَمْثَلَهُمْ نمونه‌یان تَبْدِيلًا گۆڕینیکی چۆن گۆڕینیکی (٢٨) إِنَّ به‌
 دُنْيَايَ هَذِهِ ئه‌مه تَذَكُّرَةً بیرخه‌ره‌وه‌یه‌ک فَمَنْ جا هه‌ر که‌سیک شَاءَ ویستی اخَذَ - إِلَى به‌ره‌و رَبِّهِ

په روه ردگاری سببلا ریگیه ک (-ده گریته بهر) (۲۹) وَمَا تَشَاءُونَ و ناتانه وی إِلَّا ((هیچ) شتیک)
 مه گهر اُن که یَشَاءُ - اللَّهُ خودای په روه ردیگار (-بیهویت) اِنَّ بیگومان اللهَ خودا كَانَ عَلِيمًا ههر
 ته واوراناو حَكِيمًا ته واورانا (-بووه) (۳۰) يُدْخِلُ - مَنْ ههر که سیك یَشَاءُ بیهویت -ته یخاته فِي
 ناو رَحْمَتِهِ په حمه تی خوئی وَالظَّالِمِينَ و زالمه کانیش اَعَدَّ (خودا) ئاماده یکردوه لَهُمْ بویان عَذَابًا عه زاب
 و ته شکه نجه یه کی اَلِیْمًا زور به ئازار و به ژان (۳۱)

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

بِسْمِ به ناوی اللهَ خودا الرَّحْمَنِ تهوپه پری به به زه پی و میهره بان الرَّحِيمِ تهوپه پری به خشنده
 و سویند به الْمُرْسَلَاتِ ته و نیردراوانه ی عُرْفًا (به دوا ی یه کن له چاکه دان) (۱) فَالْعَاصِفَاتِ و به و هه لکردوانه ی عَصْفًا توند
 هه لنده که ن (۲) وَالنَّاشِرَاتِ و سویند به و بلاوکه ره وانه ی نَشْرًا بلاوکردنه و هیه ک ن (۳) فَالْفَارِقَاتِ و به و لیک جیا که رانه و ه ی
 فَرَقًا جیا که ره و هیه کن (۴) فَلِلْمُلْقِيَاتِ ئینجا به وانه ی هه لنده دن ذِكْرًا یاد و زیکر یک (۵) عُنْدًا وه ک به هانه یه ک اَوْ یان نُذْرًا
 وه ک ترساندنیک (۶) اِنَّمَا به دنیا پی ته و ه ی تُوْعَدُونَ واده تان پیده در ی لَوَاقِعُ ههر رویداوه (۷) فَاِذَا جَاكَ نِجْمُ النُّجُومِ
 ته ستره کان طُمِسَتْ په شده کریته و هه (پوشنایان لاده بریت) (۸) وَاِذَا وَكَّه السَّمَاءُ ئاسمان فُرِجَتْ که لیندار کرا (۹) وَاِذَا و
 کاتیک الْجِبَالِ کتیه کان نُسِفَتْ تیک پرووخان و ته ختکران (۱۰) وَاِذَا وَكَّه الرُّسُلُ په یامبه ره کان اُقْتُتْ واده یان بؤدانرا
 (۱۱) لِأَيِّ بۆ کام یَوْمٍ بؤر اُجِلَتْ دوا خرابوو (۱۲) لِيَوْمٍ بؤر وژی الْفَصْلِ جیا کردنه و هه (۱۳) وَمَا اَدْرَاكَ جَا چوزانی مَا
 جی یه یَوْمٍ بؤر وژی الْفَصْلِ جیا کردنه و هه (چ بؤر وژی سخته) (۱۴) وَيْلٌ هاوار به حالی (مالویرانی و قوربه سه ری) یَوْمَئِذٍ ته و ی
 بؤر وژی لِلْمُكَذِّبِينَ بؤ به در و دانهران (۱۵) اَلَمْ نُهْلِكْ ته ی قیمان نه کرد الْاَوَّلِينَ پئیشینه کان (۱۶) ثُمَّ پاشان تَتَّبِعُهُمْ به دوا یان
 ده به یان الْاٰخِرِينَ دواترینه کان (۱۷) كَذٰلِكَ نَفْعَلُ ده که ی بِالْمُجْرِمِیْنَ به تاوانکاران (۱۸) وَيْلٌ هاوار به حالی
 (مالویرانی و قوربه سه ری) یَوْمَئِذٍ ته و ی بؤر وژی لِلْمُكَذِّبِينَ بؤ به در و دانهران (۱۹) اَلَمْ نَخْلُقْكُمْ ته ی وه دیمان نه هینان مِّنْ له مَّاءٍ
 ئاویکی مَّهِنٍ بَی بایه خ (۲۰) جَعَلْنَاهُ جَا کردمانه فِي ناو قَرَارِ جَنِّیه کی مَّكِينٍ مه حکم و قایم (۲۱) اِلٰی هه تا کوو قَدَرِ بریکی
 (ما و هیه کی) مَّعْلُومِ زانراو و دیاریکراو (۲۲) فَقَدَرْنَا جَا توانیمان و برمان بؤ دیاریکرد فَنَعَمَ جَا چاکترین الْقَادِرُونَ ته ندا زگر و
 توانادارین (۲۳) وَيْلٌ هاوار به حالی (مالویرانی و قوربه سه ری) یَوْمَئِذٍ ته و ی بؤر وژی لِلْمُكَذِّبِينَ بؤ به در و دانهران (۲۴) اَلَمْ نَجْعَلِ
 ته ی نه مانکردوه الْاَرْضَ زه و ی كِفَاتًا به مه کو (۲۵) اَحْيَاءُ (بؤ) زیندوو ان و اَمْوَاتًا و مردوو ان (۲۶) وَجَعَلْنَا و دامننا و ه

فِيهَا تَبَايَدَا رَوَاسِيَّ جَهَنَّمَ جِهَنَّمَ سَهْرَكَه شِي زُور بَلَنْد وَأَسْقَيْنَاكُمْ بِتِيْمَان نَوْشَانْدَن مَاءً ثَاوِيكِي فُرَاتًا سَارْگَار (۲۷) وَيْلٌ هَاوَار به حَالِي (مَالُوْيرَانِي وَ قُورِيه سَهْرِي) يَوْمَئِذٍ تَهْوِي رَوْژِي لِّلْمُكَذِّبِيْنَ بُو به درُو دانه ران (۲۸) انْطَلِقُوا بهرِي كهون اِلَى بهرِه مَّا تَهْوِي كُنْتُمْ بِه تَكْذِبُوْنَ به درُوْتَان دَاده نَا (۲۹) انْطَلِقُوا بهرِي كهون اِلَى بهرِه ظِلِّ سَيِّبَهْرِيك ذِي ي ثَلَاثِ سَيِّ شُعْبٍ چوكله يي (۳۰) لَا ظَلِيلٍ نه سايه دَاره وَلَا يُغْنِي وَ نه سُوْد دَهْدَات (نه بهرِگري دَه كَات) مِنْ لَه اللّٰهَبِ گِر (۳۱) اِنَّهَا بَيْگُومَان تَهْوِه (دُوْرَه خ) تَرْمِي دَه هاوِيژِي بِشَرِّ بِرِيشكه ئَاگَرِيكِي كَالْقَصْرِ وَهَك كُوْشَك وَ دَارِي زُوْرگه وَرِه (۳۲) كَانَهُ هَه رُوِه كُوو جَمَالَتٌ وَشْتَرِي صُفْرٌ زَهْرَدَن (۳۳) وَيْلٌ هَاوَار به حَالِي (مَالُوْيرَانِي وَ قُورِيه سَهْرِي) يَوْمَئِذٍ تَهْوِي رَوْژِي لِّلْمُكَذِّبِيْنَ بُو به درُو دانه ران (۳۴) هَذَا تَهْوِه يَوْمٌ رَوْژِيكه لَا يَنْطِقُوْنَ نَقَقَه يَان لَيُوِه نَايه ت (۳۵) وَلَا يُؤْذَنُ وَ نه رِيْگَه ش دَهْدَرِي لَّهُمْ پَيَان فَيَعْتَدِرُوْنَ كه عُوْز رِهِيْنَه وَه (۳۶) وَيْلٌ هَاوَار به حَالِي (مَالُوْيرَانِي وَ قُورِيه سَهْرِي) يَوْمَئِذٍ تَهْوِي رَوْژِي لِّلْمُكَذِّبِيْنَ بُو به درُو دانه ران (۳۷) هَذَا تَهْوِه يَوْمٌ رَوْژِي الْفَصْلُ هَه لَا وَارْدَنه جَمْعًا كُمْ كُوْمَان كِرْدُونَه تَهْوِه وَالْأَوَّلِيْنَ وَ پِيْشِيْنَه كَانِيْش (۳۸) فَإِنْ جَا تَه گَهْر كَان لَكُمْ هَه تَانَبُوِه كَيْدٌ فَيْلٌ وَ پِيْلَانِيك فَيَكِيْدُوْنَ تَهْوِه فَيْلَه كه تَان وَه كَارخَه ن (۳۹) وَيْلٌ هَاوَار به حَالِي يَوْمَئِذٍ تَهْوِي رَوْژِي لِّلْمُكَذِّبِيْنَ بُو به درُو دانه ران (۴۰) اِنَّ به دَلْنِيَايِ الْمُتَّقِيْنَ لَه خَوَاتِرِس وَ پَارِيْز كَارَان فِي لَه ظِلَالٍ سَيِّبَهْرَانِيك وَعِيُوْنَ وَ كَانِيَا وَ انْتِيكَن (۴۱) وَفَوَاكِه وَ مِيُوِه جَاتِيك مِمَّا لَهْوِي يَشْتَهُوْنَ دَلْيَان بُوْدَه چِيْت وَ حَهْزِي لِيْدَه كه ن (۴۲) كُلُوا بَخُوْنَ وَ اشْرَبُوا وَ بَخُوْنَه وَه هَنِيئًا نُوْشِي گِيَانْتَان بِمَا بهْوِه كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ دَه تَان كِرْد (۴۳) اِنَّا به دَلْنِيَايِ ثِيْمَه كَذَلِكَ ثَاوَا نَجْزِي پَادَا شْت دَهْدَه يْنَه وَه الْمُحْسِنِيْنَ چَاكه كَارَه كَان (۴۴) وَيْلٌ هَاوَار به حَالِي يَوْمَئِذٍ تَهْوِي رَوْژِي لِّلْمُكَذِّبِيْنَ بُو به درُو دانه ران (۴۵) كُلُوا دَه بَخُوْنَ وَ تَمَتَّعُوا وَ رَابُوْيرِن قَلِيْلًا مَا وَه يَه كِي كه م اِنَّكُمْ به رَاسْتِي ثِيُوِه مُجْرَمُوْنَ تَاوَان كَارَن (۴۶) وَيْلٌ هَاوَار به حَالِي يَوْمَئِذٍ تَهْوِي رَوْژِي لِّلْمُكَذِّبِيْنَ بُو به درُو دانه ران (۴۷) وَإِذَا وَ تَه گَهْر قِيلَ گُوْتَرَا لَّهُمْ پَيَان اَرْكَعُوا كِرْنُوْش بهرِن (نُوْژِيْ بَكَه ن) لَا يَرْكَعُوْنَ كِرْنُوْش نَابَه ن (۴۸) وَيْلٌ هَاوَار به حَالِي يَوْمَئِذٍ تَهْوِي رَوْژِي لِّلْمُكَذِّبِيْنَ بُو به درُو دانه ران (۴۹) فَبَايَّ جَا به كَام حَدِيْثٍ قَسَان بَعْدَه پَاش تَهْوِه يُؤْمِنُوْنَ بَاوَه رِدَه كه ن (۵۰)